

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน
เรื่อง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชากลยุทธ์
การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษา
คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

FACTORS AFFECTING LEARNING ACCOMPLISHMENT OF THE STRATEGIES OF
ADVERTISING MEDIA PLAN CLASS OF UNDERGRADUTE, FACULTY OF
COMMUNICATION ARTS, SRIPATUM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ประภาพรรัตน์ อ่ำประเสริฐ

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2552

หัวข้อวิจัย : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผู้วิจัย : นางสาวประภาพรรัตน์ อ่ำประเสริฐ

หน่วยงาน : คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีที่พิมพ์ : 2553

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 2. การสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรีคณะนิเทศศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนกลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษา รหัสวิชา ADS329 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 142 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ พบว่าความรู้พื้นฐานเดิมและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 2.ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม พบว่ามีปัจจัย 3 ด้าน โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากไปน้อย คือ ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (X_1) ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิม (X_2) และปัจจัยด้านการปรับตัวของนักศึกษา (X_3) สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุมได้ร้อยละ 58.50 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปแบบคะแนนดิบ คือ

Research Title : Factors Affecting Learning Accomplishment of the Strategies of Advertising Media Plan Class of Undergraduate, Faculty of Communication Arts, Sripatum University

Name of Researcher : Miss Prapalrat Umprasert

Name of Institution : The Faculty of Communication Arts, Sripatum University

Year of Publication : B.E.2553

ABSTRACT

The objectives of research were 1) to study the effects on learning accomplishment and 2) to build equation forecast of learning accomplishment in the Strategies of Advertising Media Plan Class of undergraduate of the Faculty of Communication Arts at Sripatum University. The samples of the research were the 142 students of Faculty of Communication Arts registering the Strategies of Advertising Media Plan class (ads329) of the academic year 2/2009. The samples were selected by stratified random sampling. Statistics used for the research were: Frequency, percentage, average, standard deviation, and multiple regression analysis.

The results were found that

- 1) The samples background knowledge and learning behavior had positive relation with their learning accomplishment.
- 2) Three factors: learning behavior, background knowledge and self-adjustment could forecast their learning accomplishment of the Strategies of Advertising Media Plan Class respectively at 58.50% with statistics significance of 0.05.

Equation forecast of learning accomplishment of raw scores was

$$Y' = 10.757 X_1 + 12.588 X_4 - 3.318 X_5$$

Equation forecast of learning accomplishment of standard scores was

$$Z'_Y = 0.537 Z_1 + 0.437 Z_4 - 0.129 Z_5$$

Keywords : Factors Influencing, Achievement

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี โดยได้รับความกรุณาจากบุคคล
หลายๆท่าน ผู้วิจัยขอขอบคุณ ดร. รัชนีพร พุคยาภรณ์ พุกกะมาน อธิการบดี มหาวิทยาลัย
ศรีปทุม ที่ได้อนุมัติทุนสนับสนุนการวิจัย และรองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ลินทร์นศิริกุล
ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรึกษางานวิจัยที่ได้เสียสละเวลาเพื่อให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ แก้ไขข้อบกพร่อง
ตลอดเวลา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

พร้อมกันนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณประธานและคณะกรรมการพัฒนางานวิจัยทุก
ท่านที่ได้ช่วยเหลือและประสานงานในด้านต่างๆอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ขอขอบพระคุณ
อาจารย์อนพัทธ์ หนองคู อาจารย์ขวัญ เพชรสว่าง อาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ที่ให้ความ
ช่วยเหลือและคำแนะนำในด้านการวิเคราะห์สถิติ การป้อนข้อมูลและการประมวลผลข้อมูล และ
อาจารย์ทุกท่านในคณะนิเทศศาสตร์ ที่คอยให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆมาโดย
ตลอดซึ่งเป็นส่วนสำคัญอันมีค่าที่ทำงานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณประโยชน์ที่บังเกิดจากรายงานการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่ทุกท่านที่ได้
กล่าวมาแล้วข้างต้น รวมถึงบิดา มารดา ผู้ให้การศึกษาแก่ผู้วิจัย ตลอดจนครู-อาจารย์ที่ได้
ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานการวิจัยฉบับนี้จะมีคุณค่า
และเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจได้ตามสมควร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.3 คำถามการวิจัย	4
1.4 สมมติฐานการวิจัย	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	6
1.6 คำนิยามศัพท์	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 การเรียนรู้	9
2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	18
2.3 ความรู้พื้นฐานเดิมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	23
2.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	27
2.5 เจตคติต่อการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	28
2.6 พฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	34
2.7 ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	36
2.8 การปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	38
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	40
3. ระเบียบวิธีวิจัย	45
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	45
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	46
3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	53
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	54
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย	55

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการวิจัย.....	56
4.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	56
4.2 การศึกษาค่าสัมประสิทธิ์สหความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	69
4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	70
4.4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	73
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	75
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	76
5.2 การอภิปรายผล.....	78
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	80
บรรณานุกรม.....	82
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	87
ภาคผนวก ข ประวัติที่ปรึกษางานวิจัย.....	93
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	96

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 ตารางแสดงขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	46
4.1 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง.....	56
4.2 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและ ใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	58
4.3 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน.....	59
4.4 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านเจตคติ.....	61
4.5 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา.....	63
4.6 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านการปรับตัวของนักศึกษา.....	65
4.7 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนของนักศึกษา.....	67
4.8 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	69
4.9 ตารางแสดงการถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) ในการเลือกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อ และใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	70
4.10 ตารางแสดงการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ในการเลือกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อ และใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

4.11 ตารางแสดงการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	73
--	----

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของการปัญหา

ทรัพยากรมนุษย์ถือได้ว่าเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญมากที่สุดของประเทศ เพราะถ้าทรัพยากรมนุษย์ในประเทศมีคุณภาพ ก็จะทำให้ประเทศมีการพัฒนาและมีความเจริญก้าวหน้าตามไปด้วย ดังนั้น ในการที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพได้นั้น ต้องอาศัยการศึกษา (ระวีวรรณ ภาโสตา, 2549: 1) เพราะการศึกษาเป็นพื้นฐานของกระบวนการเสริมสร้างพัฒนาความรู้ ความสามารถและความเจริญงอกงามของบุคคล เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต เสริมสร้างการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ อีกทั้งอาจกล่าวได้ว่าการศึกษาเป็นกระบวนการที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ ทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม นอกจากนี้ การศึกษาถือได้ว่าเป็นรากฐานในการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ให้เป็นผู้รู้จักคิด รู้จักทำ รู้จักแก้ปัญหา ตลอดจนรู้จักการใช้ทรัพยากรวัตถุให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความสิ้นเปลืองน้อยที่สุด การศึกษาจึงเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง สำหรับการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและการพัฒนาประเทศ

การศึกษา เป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพมนุษย์ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังนั้นสถาบันการศึกษาในทุกระดับการศึกษาและทุกสาขาวิชาชีพ เริ่มตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำเป็นต้องจัดการศึกษาให้กับผู้เรียนในทุกระดับได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูง สามารถสำเร็จการศึกษาเพื่อออกไปรับใช้สังคมและประเทศชาติอย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องจะต้องตระหนักและคำนึงถึงว่าจะจัดการศึกษาอย่างไร ให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นที่น่าพึงพอใจของทุกฝ่าย เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่สะท้อนถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของผู้เรียน ดังนั้นจึง มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาเป็นจำนวนมากที่ให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่งเกี่ยวกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยพยายามที่จะศึกษาหาองค์ประกอบหรือปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เพื่อหาทางปรับปรุง พัฒนา แก้ไขในสภาพการณ์ต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องและเื้อออำนาจต่อระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น จากการศึกษาความสำคัญและศึกษาพบว่า ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพของการศึกษา

ของผู้เรียน อาจแบ่งได้เป็น 2 ประการ คือ ปัจจัยที่มีจากผู้เรียน และสิ่งแวดล้อมที่มาจากผู้เรียนเอง เช่น บิดามารดา สภาพสังคม และเศรษฐกิจ ความสามารถพื้นฐานของผู้เรียน ตลอดจนระดับสติปัญญา และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่วนอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา คือการบริหาร การเรียนของสถาบันการศึกษา นอกเหนือจากนั้น นักการศึกษายังนำผลที่ได้จากการศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มาปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นรากฐานการศึกษาในระดับสูงให้ได้มาตรฐาน มีประโยชน์แก่ผู้เรียนและประเทศชาติมากกว่าแต่ก่อน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ.2540-2544 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,2539) ได้สรุปว่า การปฏิรูปการเรียนการสอน มุ่งปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการพัฒนาขีดความสามารถของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ ตามจุดประสงค์ของแต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมีพื้นฐานความรู้ ความสามารถ ทักษะพื้นฐานที่ดี และเข้มแข็งพอที่จะออกไปประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ใฝ่การเรียนรู้ มีระเบียบวินัยและมีคุณธรรมในการร่วมกับผู้อื่นในสังคม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาหนึ่ง ที่มีความมุ่งมั่นในการให้ การศึกษาและสนับสนุนการวิจัยในระดับสูง เพื่อมุ่งพัฒนาการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ นักศึกษา ผู้เรียน เป็นบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถในการพัฒนาตนเองโดยหมั่นแสวงหาความรู้ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปประยุกต์ใช้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข คิดวิเคราะห์ อย่างเป็นระบบ สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี มีคุณธรรมและจริยธรรม มีความสำนึก และความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ อีกทั้งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญต่อการ สร้างสรรค์และพัฒนาประเทศในที่สุด ดังนั้น มหาวิทยาลัยศรีปทุม จึงให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ในกระบวนการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ และคณะนิเทศศาสตร์เอง ที่เป็นหน่วยงานหนึ่งของ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่มีพันธกิจหลักคือการผลิตบัณฑิต และตระหนักอยู่เสมอถึงความสำคัญของการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ และเป็นบัณฑิตอันพึงประสงค์ กล่าวคือ บัณฑิตคณะนิเทศศาสตร์ จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ความชำนาญทางด้านการตลาดและการสื่อสาร อีกทั้งเป็น คนสื่อสารที่มีศิลปะ ที่สามารถนำความรู้ด้านการสื่อสารไปประยุกต์ใช้ในทุกองค์กรและทุกวิชาชีพ ในทุกระดับ เพื่อให้องค์กรหรือธุรกิจนั้นๆ ดำเนินไปด้วยดีและประสบความสำเร็จในที่สุด ซึ่งเป็นไปตามปรัชญาและวิสัยทัศน์ของคณะ กล่าวคือ เราจะผลิตบัณฑิตเพื่อก้าวสู่ความเป็นผู้นำด้าน นิเทศศาสตร์ธุรกิจที่มีความชำนาญด้านการตลาดและการสื่อสารเพื่อธุรกิจอย่างครบวงจรภายใต้ จรรยาบรรณวิชาชีพเป็นสำคัญ เพราะ ศาสตร์แห่งการสื่อสารเป็นหนึ่งในกลยุทธ์ที่สรรค์สร้างคุณค่า

และความสำเร็จในโลกธุรกิจ อีกทั้งนักนิเทศศาสตร์เชื่อว่า การสื่อสารอย่างมีศิลปะ เป็นกลยุทธ์หนึ่งที่จะนำพาความสำเร็จให้เกิดขึ้นกับทุกองค์กร ทุกระดับและทุกอาชีพ

ผู้วิจัยเป็นหนึ่งในผู้สอนหรือผู้ถ่ายทอดความรู้ในหลักสูตรนิเทศศาสตร์ ศาสตร์ที่ว่าด้วยการสื่อสารอย่างมีศิลปะ โดยศิลปะแห่งการสื่อสารของผู้ส่งสาร จะนำมาซึ่งความสำเร็จของการสื่อสารในทุกครั้ง และความสำเร็จของการสื่อสาร จะนำมาซึ่งความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจหรือองค์กรนั้นๆ จากหลักและทฤษฎีการสื่อสาร สามารถสรุปความได้ว่า ความสำเร็จในการสื่อสารนั้น ต้องเกิดจาก ความสามารถของผู้ส่งสาร (Sender) ซึ่งก่อนที่ผู้ส่งสารจะทำหน้าที่ออกแบบข่าวสาร (Message) และเลือกช่องทางหรือสื่อ (Channel) เพื่อส่งข่าวสารไปยังผู้รับสารตามกระบวนการสื่อสาร ผู้ส่งสารต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในตัวผู้รับสารโดยต้องทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในตัว ผู้รับสาร (Receiver) ของตนเองด้วยการศึกษาและวิเคราะห์ ให้ได้ว่า มีปัจจัยใดบ้างที่จะเอื้อหรือส่งผลต่อการรับสารของผู้รับสารให้ได้รับข่าวสาร (Message) นั้นได้อย่างเต็มที่ อีกทั้ง ต้องพยายามค้นหาและวิเคราะห์อย่างถ่องแท้ว่า มีปัจจัยใดบ้างที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรค (noise) ต่อการรับข่าวสารของการสื่อสารในครั้งนั้น โดยผู้ส่งสารต้องพยายามให้ความสำคัญและเพิ่มปัจจัยที่เอื้อต่อการรับข่าวสารของผู้ส่งสารให้ได้มากที่สุด ในขณะที่เดียวกัน ผู้ส่งสารต้องพยายามลดหรือกำจัดปัญหา อุปสรรคที่จะมีผลต่อความล้มเหลวของการสื่อสารในครั้งนั้น เพื่อให้การสื่อสารครั้งนั้นเกิดประสิทธิภาพ เปรียบเทียบได้กับการเรียนการสอนในชั้นเรียน ที่ครูผู้สอน คือผู้ส่งสาร และนักศึกษาผู้เรียน คือผู้รับสาร โดยมีเป้าหมายสูงสุดของการสื่อสารเพื่อการเรียนการสอนคือนักศึกษาหรือผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูง นั่นหมายถึงผู้เรียนต้องเกิดความรู้ความสามารถ ทักษะในวิชาชีพตามที่ครูผู้สอนตั้งวัตถุประสงค์ไว้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนในครั้งต่อไปหรือรายวิชาอื่นต่อไป ซึ่งส่งผลถึงระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะในวิชาชีพ ที่มากพอที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างประสบความสำเร็จ แต่อย่างไรก็ตาม จากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยในการสอนรายวิชาการกลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาซึ่งเป็นรายวิชาเอกของสาขาวิชาการโฆษณา ที่เน้นให้นักศึกษาผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในวิชาชีพ โฆษณาว่าสื่อโฆษณามีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของงานโฆษณาเป็นอย่างยิ่ง โดย เนื้อหาการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องสื่อโฆษณาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน อีกทั้งสามารถนำความรู้เกี่ยวกับสื่อโฆษณาไปประยุกต์ใช้ในวิชาอื่นต่อไป และนำไปประกอบอาชีพได้ในอนาคต ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาผู้เรียน โดยเฉพาะนักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรนิเทศศาสตร์ มักมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องบ่งชี้ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียน ประกอบกับผู้เรียนไม่

สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มที่เท่าที่ควร ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการศึกษาผู้รับสารหรือนักศึกษาผู้เรียน ถึง ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ทั้งในด้านพื้นฐานความรู้เดิม ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียนนิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา พฤติกรรมในการเรียนนิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนในชั้นเรียน อีกทั้งการปรับตัวของนักศึกษาผู้เรียน ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ เพื่อจะได้นำผลที่ได้รับไปเป็นแนวทางในการหาวิธีจัดปัญหา และแก้ไขสาเหตุที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ให้เป็นไปอย่างถูกต้องยิ่งขึ้น รวมทั้งปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษาซึ่งจะเป็นผลดีต่อสังคมและประเทศชาติต่อไป และเป็นแนวทางในการเรียนการสอนเพื่อลดปัญหาการสูญเปล่าทางการศึกษา เป็นการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในขณะนี้

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในนิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในนิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

1.3 คำถามการวิจัย

คำถามการวิจัยได้กำหนดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย สามารถแบ่งได้เป็น 4 ข้อดังนี้

1. พื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ที่เรียนนิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหรือไม่
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ที่เรียนนิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณามีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหรือไม่
3. เจตคติต่อการเรียนนิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหรือไม่
4. พฤติกรรมในการเรียนนิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหรือไม่
5. การปรับตัวของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ที่เรียนนิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณามีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหรือไม่

6. ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ที่เรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหรือไม่

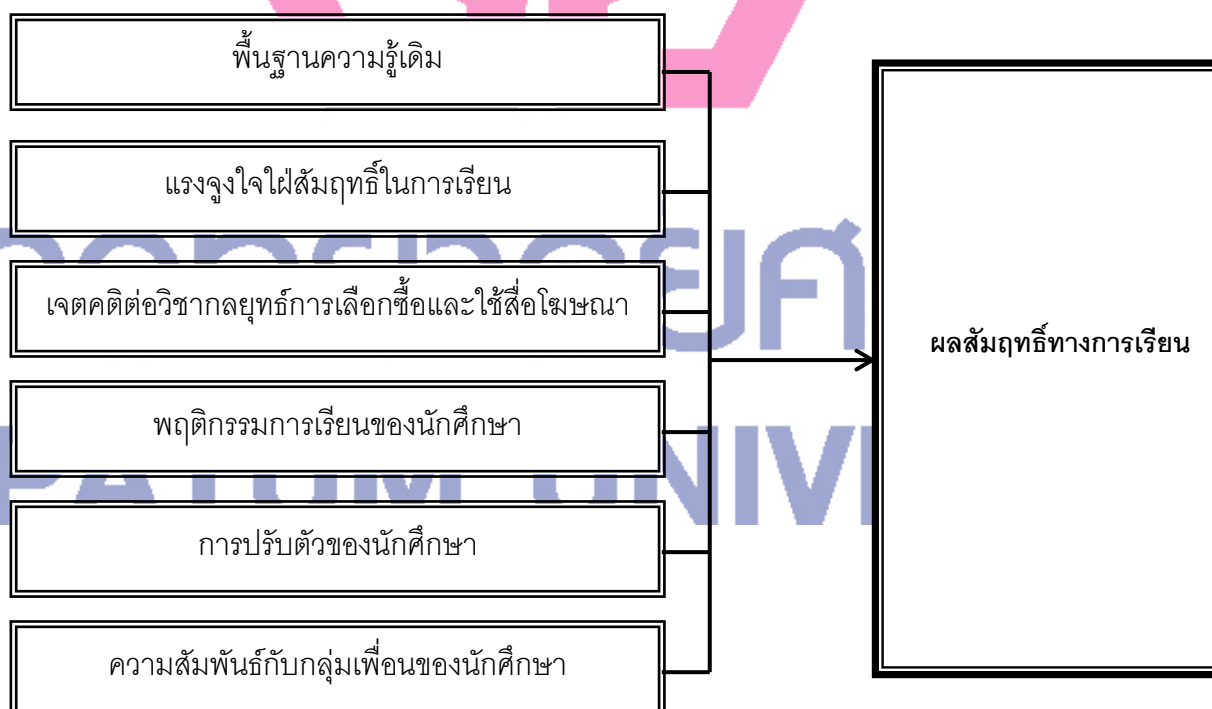
1.4 สมมติฐานการวิจัย

1. พื้นฐานความรู้เดิมมีอิทธิพลทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมีอิทธิพลทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
3. เจตคติต่อการเรียนที่ดีมีอิทธิพลทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
4. พฤติกรรมในการเรียนที่ดีมีอิทธิพลทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
5. การปรับตัวที่ดีมีอิทธิพลทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
6. ความสัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1. **ประชากร** ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชากลยุทธ์ การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา รหัสวิชา ADS329 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวนทั้งสิ้น 225 คน

2. ขอบเขตของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 **ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)** ซึ่งเป็นตัวแปรพยากรณ์ (Predictor Variables) ได้แก่ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชากลยุทธ์ การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประกอบด้วย

1. ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิม
2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน
3. ปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียนในรายวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา
4. ปัจจัยด้านพฤติกรรมในการเรียนในรายวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา
5. ปัจจัยด้านการปรับตัวของนักศึกษา
6. ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

2.2 **ตัวแปรตาม (Dependent Variables)** ซึ่งเป็นตัวแปรเกณฑ์ (Criterion Variables) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตบางเขน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552

1.6 คำนิยามศัพท์

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง สาเหตุหรือองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จทางการเรียนของนักศึกษาโดยการวิจัยครั้งนี้ได้จำแนกออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1.1 ความรู้พื้นฐานเดิม หมายถึง ความรู้พื้นฐานเดิมของนักศึกษาโดยดูจากเกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552

1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง สิ่งเร้าต่างๆ อันได้แก่ ความทะเยอทะยาน ความกระตือรือร้น ความตั้งใจ ความมุ่งมั่นของนักศึกษา ที่ต้องการจะเอาชนะอุปสรรคปัญหาในการเรียน เพื่อกระตุ้นให้เกิดการกระทำในเรื่องต่างๆ ในอันที่จะนำไปสู่ความสำเร็จทางการเรียนในวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาตามที่นักศึกษาคาดหวังไว้

1.3 เจตคติต่อการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา หมายถึง ความรู้สึกความคิดเห็น ความเชื่อของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนในรายวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา โดยแสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือ ทางบวก (Positive) ซึ่งนักศึกษาคจะแสดงออกมาในลักษณะของความชอบ เห็นด้วย ความสนใจ การยอมรับ และอีกลักษณะหนึ่ง คือ ทางลบ (Negative) ซึ่งนักศึกษาคจะแสดงออกมาในลักษณะความไม่เห็นชอบ ไม่เห็นด้วย ไม่ยอมรับ ไม่สนใจ

1.4 พฤติกรรมในการเรียน หมายถึง การปฏิบัติหรือการกระทำที่นักศึกษาคกระทำเป็นประจำในการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา ได้แก่ การวางแผนการเรียน การทบทวนบทเรียน การเตรียมตัวสอบ ทำและส่งการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมาย การแบ่งเวลาเรียน ความตั้งใจศึกษาบทเรียน เทคนิคการเรียน การเข้าชั้นเรียน ตลอดจนการซักถามอาจารย์หรือผู้รู้เมื่อมีข้อสงสัย

1.5 การปรับตัวของนักศึกษา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงหรือปรับลักษณะบางประการในพฤติกรรมแสดงออกของนักศึกษาในด้านการเรียน และการเข้าสังคม ทั้งนี้เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเรียนและดำรงชีวิตอยู่ได้จนสำเร็จการศึกษา ณ ขณะที่ยังเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีปทุม

1.6 ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน หมายถึง ลักษณะที่นักศึกษาคเกี่ยวข้องกับผู้อื่นระหว่างนักศึกษาคกับเพื่อน หรืออาจหมายถึงความรู้สึกและการปฏิบัติต่อกันระหว่างนักศึกษาคกับเพื่อนในระหว่างที่เรียนในมหาวิทยาลัย เช่น การช่วยเหลือเกื้อกูลกันในเรื่องการเรียน การทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นต้น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนที่เป็นแต่ัมระดับคะแนน ในรายวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552

3. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตบางเขน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา รหัสวิชา ADS329 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลของการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุมครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์ 2 ประการ คือ

1. เป็นแนวทางเพื่อนำไปใช้ในการพิจารณาวางแผนปรับปรุงเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน ตลอดจนสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ก่อให้เกิดคุณประโยชน์ต่อนักศึกษา ทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อที่จะสำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตที่ดีมีคุณภาพสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบวิชาชีพและเป็นส่วนหนึ่งของการรับใช้สังคมประเทศชาติ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดและทฤษฎี เอกสาร ตลอดจน ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานความรู้ในการประกอบการศึกษาวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม” โดยมีประเด็นของเนื้อหาประกอบด้วย

- 2.1 การเรียนรู้
- 2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.3 ความรู้พื้นฐานเดิมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.5 เจตคติต่อการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.6 พฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.7 การปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.8 ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การเรียนรู้

2.1.1 ความหมายของการเรียนรู้

การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของชีวิตมนุษย์ เป็นความสามารถที่ช่วยให้มนุษย์ได้พัฒนาแตกต่างไปจากสัตว์โลกอื่นๆ เนื่องจากการเรียนรู้ทำให้มนุษย์ได้รับประสบการณ์ที่ผ่านการสังเกต พิจารณา ไตร่ตรอง จนเกิดการพัฒนาเป็นความรู้ ทักษะ แนวคิด ที่สะท้อนออกมาเป็นพฤติกรรมการแสดงออกในรูปแบบของการดำเนินชีวิต และการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสภาพการณ์ต่างๆ ได้ ความสามารถในการเรียนรู้อย่างแตกต่างกันในเรื่องต่างๆ ย่อมส่งผลต่อระดับความสำเร็จของมนุษย์ด้วยเช่นกัน มีผู้ให้ความหมายของการเรียนรู้ไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2544 : 47 - 48) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ มีความหมายครอบคลุมถึงขั้นตอนต่อไปนี้

1. การรับรู้ (Reception) หมายถึง การที่ผู้คน “รับ” เอาข้อมูลข่าวสารและองค์ความรู้ต่างๆ จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ซึ่งรวมทั้งแหล่งความรู้จากครูผู้สอนด้วย
2. การเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถมองเห็นถึงความหมายและความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันของสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองรับรู้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ในระดับที่สามารถอธิบายเชิงเหตุผลได้
3. การปรับเปลี่ยน (Transformation) เป็นระดับการเรียนรู้ที่แท้จริง ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงด้านวิถีคิด (Conceptualization) การเปลี่ยนแปลงระบบ ระบบคุณค่า (Values) และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม (Behavior) ในสิ่งที่รับรู้และมีความเข้าใจเป็นอย่างดี

สุมน อมรวิวัฒน์ (อ้างใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2538:144) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ คือ พัฒนาการรอบด้านของชีวิต มีองค์ประกอบ ปัจจัยและกระบวนการที่หลากหลาย มีพลังขับเคลื่อนเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างผสมผสานกลมกลืน ได้สัดส่วนสมดุลกัน เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตและสังคม

Mednick (อ้างใน อารี พันธุ์มณี, 2540:86) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. การเรียนรู้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
2. การเรียนรู้เป็นผลจากการฝึกฝน
3. การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร จนเกิดเป็นนิสัย มิใช่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
4. การเรียนรู้มีอาจสังเกตได้โดยตรง แต่ทราบจากการกระทำ ที่เป็นผลจากการเรียนรู้

จากความหมายของการเรียนรู้ที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร อันเป็นผลมาจากการมีประสบการณ์หรือการฝึกฝน ลักษณะโดยทั่วไปที่แสดงให้เห็นว่ามีการเรียนรู้เกิดขึ้น คือ

1. มีประสบการณ์หรือการฝึกฝน ภายใต้อาการณใดสภาพการณ์หนึ่ง

2. มีความคงทนหรือถาวรของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ปรากฏให้เห็นเป็นเวลายาวนานพอสมควร
3. มีความเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกความสามารถและทักษะต่าง ๆ ทั้งทางปริมาณและคุณภาพ

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้

สุมน อมรวิวัฒน์ (อ้างใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2538:144) กล่าวว่า การศึกษาเรื่องการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อความเข้าใจถึงพฤติกรรมของบุคคลในด้านเรียนรู้ การคิด การจำ การเกิดความรู้สึก การมีทักษะและการปรับพฤติกรรม ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่แต่ละคนต้องประสบ เพื่อสามารถดำเนินชีวิต ได้อย่างเรียบร้อย และมีความสุขตามศักยภาพของตน นอกจากนี้การศึกษาเรื่องการเรียนรู้ ยังมี ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษา เพราะการศึกษาเรื่องการเรียนรู้จะเป็นประโยชน์ต่อ การพัฒนาการสอน ดังนี้

1. เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ของมนุษย์ และจัดรวบรวมความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้อย่างมีระบบ โดยเน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ในสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่างๆ ทั้งการเรียนรู้ในโรงเรียนและนอกโรงเรียน
2. เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ และความรู้เกี่ยวกับตัวนักเรียนมาจัดรูปแบบ การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน เพื่อให้ครูและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสามารถนำไปใช้ได้
3. เป็นการนำเสนอแนวทางให้กับผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ในการจัดสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. เป็นพื้นฐานและกรอบแนวคิดในการพัฒนาระบบการเรียนการสอน ให้เกิด ประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด
5. เป็นการเสริมสร้างให้ผู้เรียนได้เข้าใจตนเอง สามารถปรับปรุงตนเองในด้านการ เรียนรู้ และปรับพฤติกรรมได้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ

ธนู ฤทธิกุล (อ้างใน อารี พันธมณี, 2540:87) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไว้ว่า หลักการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน การจัดประสบการณ์เรียนรู้ควรมีดังต่อไปนี้

1. การเรียนเป็นกระบวนการที่ควรเป็นไปอย่างมีชีวิตชีวา ดังนั้นผู้เรียนจึงควรมีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเอง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน
2. การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากแหล่งต่าง ๆ กัน มิใช่จากแหล่งใดแหล่งหนึ่ง เพียงแหล่งเดียว ประสบการณ์ความรู้สึกร่วมกันนี้คิดของแต่ละบุคคลถือเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญ
3. การเรียนรู้ที่ดี ต้องเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากความเข้าใจ จึงช่วยให้ผู้เรียนจดจำ และสามารถใช้การเรียนรู้นั้นเป็นประโยชน์ได้ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบด้วยตนเองนั้น มีส่วนช่วยให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้งและจดจำได้ดี
4. การเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้นั้นมีความสำคัญ หากผู้เรียนเข้าใจและมีทักษะในเรื่องนี้แล้ว จะสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และคำตอบต่าง ๆ ที่ต้องการ
5. การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่ผู้เรียน คือการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน

ดารี บุญชู (2543:69-70) กล่าวถึง การเรียนรู้ร่วมกับบุคคลอื่นว่า หมายถึง การเรียนรู้จากที่บุคคลได้ปฏิสัมพันธ์กัน โดยมีการจัดโอกาสที่ส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด วัฒนธรรม อารมณ์และสังคมร่วมกัน ทำงานและสร้างผลงานร่วมกับบุคคลอื่น บุคคลที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้มีทั้งในครอบครัว โรงเรียนและชุมชน มีหลากหลายเพศ หลายวัย หลายลักษณะ หลายบทบาทอาชีพ ทั้งเพื่อน พี่น้อง ครู ภารโรง พ่อแม่ ผู้ปกครอง แม่ค้า เป็นต้น ความสำคัญการเรียนรู้ร่วมกับบุคคลอื่น เป็นกระบวนการเรียนรู้ใหม่ ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์มากมายหลายประการ ดังนี้

1. ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ เนื้อหาวิชาการต่าง ๆ ซึ่งกันและกัน อันก่อให้เกิดการสร้างสรรคผลงานให้ดีเด่นยิ่งขึ้น

2. ทำให้เกิดการเรียนรู้วิธีการเรียนรู้วิธีการอยู่ร่วมกันกับบุคคลอื่น โดยการปรับความคิดให้ยอมรับซึ่งกันและกัน อันก่อให้เกิดการสร้างสรรคผลงานให้ดีเด่นยิ่งขึ้น
3. ทำให้เกิดการเรียนรู้วิธีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ความรู้สึกของกันและกัน ได้ฝึกฝนทั้งวิธีการถ่ายทอดและวิธีการรับความรู้ ความคิด
4. ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะทางสังคมและทักษะของการทำงานที่ดี ในการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ เป็นการสร้างสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างบุคคลร่วมกัน รู้จักช่วยเหลือกันทำให้เกิดความรัก เพื่อนมนุษย์ และรักชุมชนรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกับบุคคลอื่น

2.1.3 ลักษณะการเรียนรู้ที่ดี และหลักการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2543:48-49) กล่าวถึงลักษณะการเรียนรู้ที่ดี ไว้ดังนี้

1. เกิดจากกระบวนการที่สร้างความเข้าใจ การให้ความหมายกับสิ่งที่รับรู้มา
2. ต้องอยู่บนพื้นฐานของสิ่งที่รู้ก่อนแล้ว และจะมีกระบวนการเชื่อมโยงระหว่างความรู้ใหม่และความรู้เก่า
3. เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
4. ผู้เรียนสามารถกำหนดขั้นตอนการเรียนรู้ และวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง
5. ผู้เรียนมีความชัดเจนในเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของการเรียน และเป้าหมายของการเรียนนั้นมีความหมายกับตัวผู้เรียน
6. มีการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่เรียนกับชีวิตจริง

การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้มิใช่เกิดจากการสั่ง การสอน การถ่ายทอดเพียงอย่างเดียว

แต่ต้องการจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ของมนุษย์ คือ รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัสของมนุษย์ โดยเน้น

1. เนื้อหาที่มีความหลากหลายครอบคลุมทุกมิติของชีวิตมนุษย์
2. กระบวนการเรียนรู้ที่มีลักษณะหลากหลายร่วมกัน ในลักษณะผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
3. แหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น เรียนรู้จากสื่อธรรมชาติ จากคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่ จากแหล่งงานอาชีพในชุมชน จากการค้นคว้าทางสื่อเทคโนโลยี

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2543:53) กล่าวถึง หลักการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพไว้ ดังนี้

การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เมื่อ “ผู้เรียน”

1. รู้ว่าต้องทำอะไร
2. เข้าใจว่าทำไมต้องทำสิ่งนั้น
3. รู้ว่าเมื่อไรจะถูกประเมินด้วยวิธีใด
4. ได้มีโอกาสเข้าถึงสื่อที่สามารถเข้าใจได้
5. มีโอกาสในการพัฒนาทักษะ
6. ได้รับการสนับสนุนที่เหมาะสมจากครู เพื่อน และผู้ที่เกี่ยวข้อง
7. ได้ทำงานตามจังหวะเวลาที่เหมาะสมกับตนเอง
8. สนใจในสิ่งที่กำลังทำ
9. ได้ทำกิจกรรมอย่างหลากหลาย
10. ได้มีโอกาสทบทวนความก้าวหน้า
11. มีความเป็นเจ้าของสิ่งที่กำลังทำ

2.1.4 กระบวนการของการเรียนรู้

Mouley G.J. (อ้างใน อารี พันธุ์มณี, 2540:95) ได้จัดลำดับขั้นของกระบวนการเรียนรู้เป็น 7 ขั้นด้วยกัน ดังนี้

1. แรงจูงใจ หมายถึง สภาพที่อินทรีย์เกิดความต้องการ หรืออยู่ในสภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ เพื่อผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเพื่อทดแทนสภาวะการขาด หรือทำให้อินทรีย์อยู่ในสภาวะสมดุล แรงจูงใจจึงเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นในการเรียนรู้ และเป็นสิ่งที่กำหนดทิศทางและความเข้มของพฤติกรรมให้เกิดขึ้น
2. เป้าหมาย หมายถึง สภาพต่อจากการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจแล้ว บุคคลก็จะกำหนดเป้าหมาย ซึ่งจะก่อให้เกิดความพึงพอใจ เป้าหมายจึงเป็นส่วนผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมและนำไปสู่การเรียนรู้ได้ ลักษณะเป้าหมายอาจแตกต่างกัน บางคนอาจเป็นเป้าหมายเพื่อตอบสนองความต้องการทางสรีระ แต่บางคนอาจกำหนดเป้าหมายเพื่อตอบสนองความต้องการทางสังคมก็อาจเป็นได้
3. ความพร้อม หมายถึง สภาพความพร้อมของอินทรีย์ทางร่างกาย จิตใจ อวัยวะต่าง ๆ ในการเรียนรู้ รวมทั้งความเจริญเติบโตของร่างกาย แรงจูงใจ ความสนใจ

ประสบการณ์เดิม เป็นต้น ซึ่งความพร้อมดังกล่าวเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนรู้ จะช่วยให้บุคคลสามารถเรียนรู้ได้แตกต่างกัน บุคคลที่มีความพร้อมมากก็อาจเรียนรู้ได้ดี เป็นต้น

4. อุปสรรค หมายถึง การเผชิญกับสิ่งขวางกั้นหรือสิ่งสกัดกั้น ระหว่างพฤติกรรมกับเป้าหมาย ทำให้ไม่บรรลุเป้าหมาย บุคคลจึงเกิดความเครียด ก็จะพยายามหาทางลดความเครียดลง หรือหาวิธีการแก้ปัญหา ลักษณะเช่นนี้ จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นได้
5. การตอบสนอง หมายถึง การแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อแรงจูงใจ เป้าหมาย ความพร้อมหรืออุปสรรค ซึ่งอาจเริ่มด้วยการเลือกตอบสนองที่เหมาะสม หรือแก้ปัญหาให้ดีที่สุดและการตอบสนองจะเป็นแนวทางไปสู่เป้าหมาย
6. การเสริมแรง หมายถึง เมื่อบุคคลมีพฤติกรรมที่ตอบสนองแล้ว ได้รับผลย้อนกลับในทางที่ดี อาจเป็นรางวัล หรือการเสริมแรงในรูปแบบต่าง ๆ เช่น คำชมเชย ความพอใจ ความสำเร็จ ความก้าวหน้าหรืออื่น ๆ ก็จะทำให้อินทรีย์แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง และมีความคงทนในการแสดงพฤติกรรม ดังนั้น การเสริมแรงจึงเป็นการให้ภายหลังจากแสดงพฤติกรรมที่พึงปรารถนา และทำให้พฤติกรรมดังกล่าวเกิดขึ้นบ่อยและคงทน
7. การสรุปความเหมือน หมายถึง หลังจากผู้เรียนได้บรรลุเป้าหมายแล้ว เขาสามารถสรุปกฎเกณฑ์หรือสถานการณ์การเรียนที่ประสบมา แล้วนำไปใช้ในสถานการณ์หรือประสบการณ์ใหม่ได้ เป็นการขยายขอบเขตความรู้ให้กว้างขวางขึ้น

2.1.5 องค์ประกอบของการเรียนรู้

Dollard และ Miller (อ้างใน จำเนียร ช่างโชติ และคณะ, 2541:6-7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. สิ่งเร้า (Stimulus) สิ่งเร้าเป็นตัวกลางที่ทำให้บุคคลมีปฏิกิริยาโต้ตอบออกมา พฤติกรรมการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่แสดงออกจะมีลักษณะใด อย่างไร และรุนแรงมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับความมากน้อยและชนิดของสิ่งเร้า
2. แรงขับ (Drive) แรงขับเกิดจากสภาวะที่ขาดความสมดุลภายในตัวบุคคล ภาวะไม่สมดุลนี้จะทำให้เกิดการกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา เพื่อ

ปรับสภาวะให้อยู่ในสภาพสมดุล แรงขับจะทำให้เกิดปฏิกิริยาหรือพฤติกรรมที่จะ ชักนำไปสู่การเรียนรู้ต่อไป

3. การตอบสนอง (Response) เป็นปฏิกิริยาหรือพฤติกรรมต่างที่แสดงออกมา เมื่อ ได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้า เช่น การเคลื่อนไหว สีหน้า แววตา ท่าทาง การพูดหรือ ตอบสนองภายใน เช่น การรับรู้ การคิด การจำ การรู้สึก เป็นต้น
4. สิ่งเสริมแรง (Reinforcement) เป็นสิ่งที่มาเพิ่มกำลังให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่าง สิ่งเร้ากับการตอบสนองให้มีแรงขับเพิ่มขึ้น สิ่งเสริมแรงอาจเป็นได้ทั้งทางบวกและ ทางลบ อาจมีผลต่อการเรียนรู้เป็นอย่างมาก

การที่บุคคลจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดนั้น จะขึ้นอยู่กับ องค์ประกอบที่สำคัญๆ หลายประการ ดังนี้

1. ระบบประสาทและสมอง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยการรับรู้ของระบบ ประสาททั้ง ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง ถ้าบุคคลมีความบกพร่องของระบบ ประสาทดังกล่าว จะทำให้การเรียนรู้บกพร่องไปด้วย เช่น หูหนวกจะมีผลต่อการ เรียนรู้เรื่องเสียงและภาษาพูด ตาบอดจะไม่สามารถรับรู้ด้านสีหรือแสงได้ ใน ทำนองเดียวกัน ถ้าบุคคลมีความผิดปกติทางสมองอาจมีผลต่อความคิด ความจำ และการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้เช่นเดียวกัน
2. ระดับสติปัญญา มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้เป็นอย่างมาก บุคคลที่มีระดับ สติปัญญาสูงจะมีความสามารถในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้มาก เรียนรู้ได้อย่าง รวดเร็ว ถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากกว่าบุคคลที่มีระดับสติปัญญาต่ำ บุคคลที่ มีระดับสติปัญญาต่ำจะไม่สามารถเรียนรู้ในบางสิ่งบางอย่าง หรือในบางเรื่องได้ เช่น บุคคลปัญญาอ่อนหรือโง่งที่บจะไม้อาจเรียนรู้เรื่องการคูณและหารได้
3. การจำและการลืม เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นควบคู่ไปกับการเรียนรู้ การจำจะช่วยให้การ เรียนรู้มีประสิทธิภาพ มีความคงทนถาวรของการเรียนรู้และช่วยให้การเรียนรู้ต่อไปโดยสะดวก รวดเร็ว และกว้างขวางยิ่งขึ้น ในทางตรงกันข้าม การลืมจะเป็น อุปสรรคต่อการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างลำบาก ล้าช้าและอาจไม่ สามารถเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างหรือบางเรื่องต่อไปได้
4. อารมณ์ มีผลต่อการเรียนรู้ของบุคคล โดยอาจทำให้การเรียนรู้ลดลงก็ได้ ผู้มี อารมณ์ไม่มั่นคง ขาดความมั่นใจในตนเอง ขาดความรักความอบอุ่น มีอารมณ์

ว่ารุ่น อาจมีปัญหาคความจำสับสน ลืมง่าย เลอะเลือนหรือเรียนได้ซ้ำ ส่วนในกรณี
ของนักเรียนได้รับความรักความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่จากบ้านและครู จะช่วย
ให้การเรียนรู้กับครูที่ตนรักดีขึ้น

5. แรงจูงใจ เป็นแรงขับที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปใน
แนวทางที่กำหนดและบรรลุผลสำเร็จ ในการเรียนรู้ถ้าผู้เรียนมีความรู้สึกอยาก
เรียน เต็มใจและพร้อมที่จะเรียน ซึ่งความเต็มใจและความพร้อมแสดงว่าเกิด
แรงจูงใจในการเรียน ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนรู้เป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว
และมีเป้าหมาย ในทางตรงกันข้ามถ้าขาดแรงจูงใจ ก็จะทำให้การเรียนรู้เป็นไป
อย่างล่าช้า ขาดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ไม่เกิดการเรียนรู้เท่าที่ควรหรือเรียนรู้
ได้ไม่ดีเท่าที่ควร
6. ความเหนื่อยล้า เป็นอุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่งในการเรียนรู้ บุคคลที่เหนื่อยล้า
จะมีความสามารถในการเรียนรู้ลดลง ความเหนื่อยล้าอาจเกิดขึ้นได้ทั้งทาง
ร่างกายและทางจิตใจ ซึ่งจะมีผลกระทบไปถึงความเหนื่อยล้าทางสมองด้วย เมื่อ
เกิดความเหนื่อยล้าจะเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่อยากรับรู้ ไม่อยากคิด ไม่อยาก
จำ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างยากและไม่เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้
7. การเชื่อมโยงการเรียนรู้ หมายถึง การที่บุคคลนำประสบการณ์การเรียนรู้ หรือการ
ฝึกที่ได้รับไปแล้วมาใช้ในการเรียนรู้สิ่งใหม่ การเชื่อมโยงการเรียนรู้อาจมีได้ทั้ง
ในทางส่งเสริมการเรียนรู้สิ่งใหม่ และในทางขัดขวางการเรียนรู้สิ่งใหม่ อย่างไร
ก็ตามการเชื่อมโยงการเรียนรู้มิได้เกิดขึ้นในทุกสถานการณ์ หรือไม่เกิดเกิดขึ้น
เสมอไป แต่จะเกิดขึ้นใน 2 กรณี
 - 7.1 สิ่งที่เรียนรู้ใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้มาแล้วมีความคล้ายคลึงกัน จะทำให้การเรียนรู้
บังเกิดผลเร็วยิ่งขึ้น แต่ถ้าสิ่งที่เรียนรู้ใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้เดิมมีความคล้ายคลึง
กัน การเชื่อมโยงการเรียนรู้จะลดลงหรือไม่มีการเชื่อมโยงการเรียนรู้
 - 7.2 ผู้เรียนรู้ต้องมีความสามารถในการรับรู้และมองเห็นสภาพคล้ายคลึงกัน หรือ
ความเหมือนของสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้วกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ มิฉะนั้นการเชื่อมโยง
การเรียนรู้จะไม่เกิดขึ้น และไม่ช่วยในการเรียนรู้
8. เนื้อหา ถ้าเนื้อหาที่จะเรียนมีความเหมาะสมกับอายุ ระดับสติปัญญา เหมาะสม
กับสถานการณ์แล้วจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย สะดวกและรวดเร็ว

9. สภาพการณ์ในการเรียนรู้ใดๆ ถ้ามีสภาพการณ์ที่เหมาะสมแล้วจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น เช่น การเรียนรู้การเล่นดนตรีของเด็กในครอบครัวที่เป็นนักดนตรี เป็นต้น
10. การฝึก เป็นการนำกิจกรรมที่เรียนรู้มาแล้วมาทำซ้ำอีก เพื่อให้เกิดความชำนาญ และเกิดทักษะ อันจะทำให้มีความถาวร หรือมีความคงทนอยู่ของการเรียนรู้นานยิ่งขึ้น

ชม ภูมิภาค (อ้างใน ปรียววรรณ ชาญอรุณ, 2550:20) กล่าวว่า การเรียนที่มีประสิทธิภาพ คือ การเรียนที่เต็มไปด้วยความเข้าใจ มีความคงทนในการเรียน และประหยัดแรงงาน การเรียนที่จะให้ได้ผลนั้นย่อมประกอบด้วยสิ่งสำคัญสองส่วน คือ ทศนคติและแรงจูงใจ นั่นคือต้องมีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง ต่อผู้สอน ต่อสิ่งที่เรียน และมีความปรารถนาใคร่จะเรียนเห็นความสำคัญของสิ่งที่เรียน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ในการที่จะทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ได้ดี รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และมีความคงทนอยู่ของการเรียนรู้นานนั้น จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญดังกล่าว และมีการจัดการสนับสนุน ส่งเสริมต่างๆ ที่เหมาะสมด้วย

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำว่า “ผล” ตามพจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 หมายถึง สิ่งที่เกิดจากการกระทำหรือประโยชน์ที่ได้รับ ส่วนคำว่า “สัมฤทธิ์” หมายความว่า ความสำเร็จ ดังนั้น คำว่า “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” ย่อมหมายถึง การกระทำที่ทำให้เกิดผลเกี่ยวข้องกับความสำเร็จทางการเรียน นอกจากนี้ยังมีผู้ศึกษาและให้ความหมายดังที่รวบรวมและนำเสนอ ดังนี้

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 89) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่าหมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝนอบรม

หรือจากการสอน ซึ่งได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ การนำไปใช้ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

แอทคินสัน (Atkinson, 1964, อ้างถึงใน ไน ทองพล ภูมิพัฒน์, 2538) ได้ให้ความหมายของคำว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) ไว้ว่าเป็นการกระทำที่เกิดจากแรงผลักดันซึ่งบุคคลรู้ตัวว่าการกระทำจะต้องมีการประเมินผลจากตัวเองและจากบุคคลอื่น และผลการประเมินอาจเกิดความพึงพอใจ เมื่อผลงานนั้นเกิดความสำเร็จหรืออาจไม่พอใจเมื่อผลงานนั้นไม่สำเร็จ ซึ่งจะเกิดความสำเร็จมากน้อยเพียงใดก็ต้องนำงานนั้นไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่สังคมถือว่าดี โดยได้กล่าวถึงบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

1. การกระทำกิจการต่างๆ จะพยายามที่จะทำให้สำเร็จมากกว่าที่จะทำเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว
2. เลือกทำงานที่เหมาะสมและเป็นไปได้ตามความสามารถให้เกิดผลสำเร็จด้วยดี
3. คิดว่างานทุกอย่างจะสำเร็จด้วยความตั้งใจและจริงใจของตนเองไม่ใช่เพราะโอกาสอำนวยให้
4. จะทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายและมีคุณภาพ โดยไม่คิดถึงรางวัลหรือชื่อเสียงของตนเอง

กฤษฎา บุญวัฒน์ (2541 : 12) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ความสำเร็จ ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะหรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่างๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือสอนอย่างรวมกัน

นงนภัส สุทธิประภา (2541) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าหมายถึง ความแตกต่างของคะแนนสอบหลังเรียนและคะแนนสอบก่อนเรียนจากการเรียนโดยใช้หน่วยการเรียนการสอน ซึ่งได้จากการตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สนทยา เขมวีรัตน์ (2542:6) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือความสามารถของบุคคลที่ได้มาจากการเรียนรู้และความสามารถ โดยสามารถ

นำไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือศึกษาต่อเองได้ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทั่วไป

ศิริพร ดีสุขแสง (อ้างใน ระวีวรรณ ภาโสตา, 2549:12) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือผลลัพธ์ทางการศึกษา เป็นผลที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ขององค์ประกอบต่างๆ ของกระบวนการผลิต ผลผลิต และมีบริบท ทั้งนี้ในการแปลผลจำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นในการอธิบายเฉพาะกาล 4 ด้าน คือ หลักสูตรและเนื้อหาวิชา ตัวผู้เรียนและการเรียน ตัวครูและการสอน และสภาพแวดล้อม

จากแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นอาจสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้และความสามารถของบุคคลที่พัฒนาการดีขึ้น ซึ่งประกอบด้วยความสามารถทางสมอง ความรู้สึก ค่านิยมต่างๆ และความสามารถในการนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาและศึกษาต่อได้ สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นนี้เป็นผลมาจากการได้เรียนรู้ ฝึกฝน ฝึกอบรมในวิชาต่างๆ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทั่วไปได้มาจากแบบทดสอบวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนได้จัดทำขึ้น

2.2.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนั้นมีหลายประการ ดังนี้

สว่าง หลักเพชร (2541 : 57) ได้กล่าวถึง ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาเพียงด้านเดียว แต่จะขึ้นอยู่กับตัวแปรอื่นๆ 3 ประการดังนี้

1. พฤติกรรมทางด้านความรู้ ความคิด หมายถึงความสามารถทั้งหลายของผู้เรียน ประกอบด้วย ความถนัด และพื้นฐานของผู้เรียน
2. คุณลักษณะด้านจิตพิสัย หมายถึงสภาพการณ์หรือแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ ได้แก่ ความสนใจ ทศนคติต่อเนื้อหาวิชาที่โรงเรียนและระบบการเรียน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลักษณะบุคลิกภาพ
3. คุณภาพการสอน ซึ่งได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และรู้ผลว่าตนเองกระทำได้ถูกต้องหรือไม่

Association for Supervision and Curriculum Development (ASCD) (อ้างใน ขวัญชัย สงวนพงษ์, 2546:12) ได้อธิบายถึง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน คือ ลักษณะผู้เรียนและบรรยากาศการเรียนการสอน

1. ลักษณะผู้เรียนที่ต้องการ
 - 1.1 ตัวแปรทางกายภาพ ได้แก่ อายุ เพศ ชนชั้นทางสังคม ระดับสติภาวะ
 - 1.2 ตัวแปรทางจิตวิทยา ได้แก่ ระดับการพัฒนาการทางสังคม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบการคิด มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
2. ลักษณะบรรยากาศการเรียนการสอน
 - 2.1 ตัวแปรทางกายภาพ ได้แก่ สถานที่ ขนาดห้องเรียน บรรยากาศในห้องเรียน
 - 2.2 ตัวแปรด้านเนื้อหา ได้แก่ ลักษณะเนื้อหา สื่อการเรียน การลำดับเนื้อหา
 - 2.3 ตัวแปรด้านพฤติกรรมของครู ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู เทคนิคการจัดการการเรียนการสอน
 - 2.4 ตัวแปรด้านบุคลิกภาพของครู ได้แก่ ลักษณะที่เป็นมิตร อบอุ่น การใช้วินัย

เพชรคอก (อ้างถึงใน กัมปนาท ศรีเชื้อ 2549 : 4-5) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นเวลากว่า 30 ปี ได้สรุปถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉพาะในด้านที่มีได้เกี่ยวข้องกับสติปัญญา ไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย (Physical Factors) ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโต สุขภาพร่างกาย ข้อบกพร่องทางร่างกาย และลักษณะทางร่างกาย เป็นต้น
2. องค์ประกอบทางด้านความรัก (Love Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดา ความสัมพันธ์ของบิดากับลูก ความสัมพันธ์ระหว่างลูก ๆ และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว เป็นต้น
3. องค์ประกอบทางด้านวัฒนธรรมและสังคมประเพณี (Cultural and Socialization Factors) ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเป็นอยู่ของครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมเลี้ยงดู และฐานะทางเศรษฐกิจทางบ้าน เป็นต้น
4. องค์ประกอบทางความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนเดียวกัน (Peer Group Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับเพื่อนวัยเดียวกัน ทั้งทางบ้านและทางโรงเรียน เป็นต้น
5. องค์ประกอบทางการพัฒนาแห่งตน (Self Development Factors) ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ ทศนคติของนักเรียนต่อการเรียน เป็นต้น

6. องค์ประกอบทางการปรับตัว (Self-Adjustment Factors) ได้แก่ ปัญหาการปรับตัว การแสดงออกทางอารมณ์ เป็นต้น

กัมปนาท ศรีเชื้อ (2550 : 2-3) กล่าวถึงการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า การจัดการศึกษาในปัจจุบัน ถือเอาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงสภาพความสำเร็จ หรือความล้มเหลว ในการจัดการศึกษา ดังนั้น ภาระหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของครู คือการส่งเสริมและขจัดปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน ให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาให้ถึงขีดสุดตามศักยภาพของตนเอง เพื่อนักเรียนจะได้เรียนรู้อย่างเต็มที่และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามความสามารถที่แท้จริง ปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำ มีอยู่ 2 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา
2. องค์ประกอบที่มีได้เกี่ยวข้องกับสติปัญญา

โดย องค์ประกอบทั้ง 2 ประการมีบทบาทสำคัญพอๆ กัน ต่อการทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำ

จากแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นที่กล่าวมานี้อาจสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีหลายองค์ประกอบด้วยกัน ที่สำคัญแบ่งออกได้เป็นสามกลุ่ม คือ 1) องค์ประกอบด้านปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน 2) องค์ประกอบด้านตัวนักเรียน และ 3) องค์ประกอบด้านคุณภาพการสอนและการบริหารและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดและการประเมินผลการศึกษา เป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์กับระบบการศึกษาเป็นอย่างมาก ซึ่งจะทำให้ทราบข้อเท็จจริงว่าผู้เรียนได้รับผลการเรียนรู้น้อยเพียงใด และได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

กฤษฎา บุญวัฒน์ (2541 : 14) ได้ให้ความหมายการวัดผลว่า เป็นกระบวนการในการกำหนดจำนวนตัวเลขให้กับแต่ละหน่วยของชุดวัตถุหรือกลุ่มบุคคล เพื่อชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างกัน ความมากน้อยระหว่างหน่วย ตามลักษณะของหน่วยที่วัดมาได้ และได้ให้ความหมายของการประเมินผลไว้ว่า เป็นการตัดสินความสามารถ ซึ่งให้คะแนนการวัดผลมา

เป็นเครื่องพิจารณาประกอบการตัดสินใจ อย่างไรก็ตามมีหลายกรณีที่ต้องใช้สิ่งอื่นๆ มาเป็น สิ่งประกอบเพิ่มเติมนอกเหนือจากการใช้คะแนน เช่น ความรู้ที่มีต่อสิ่งนั้นๆ เป็นต้น

อำนาจ เลิศขยันดี (2542 : 7) ได้กล่าวถึงการวัดผลว่า การวัดผล หมายถึง ขบวนการ ที่ได้มาตรฐานที่ต้องมีเครื่องมือของการวัด สามารถแบ่งได้เป็น 1) การวัดทางกายภาพหรือ การวัดทางวิทยาศาสตร์เป็นสิ่งที่กำหนดคุณลักษณะของสิ่งที่จะวัด ผลที่ได้ออกมาจะเป็น ปริมาณ ซึ่งก็คือตัวเลข เช่น การชั่งด้วยตาชั่ง การวัดความร้อนหนาวด้วยเทอร์โมมิเตอร์ การวัดความกว้างยาวสูงด้วยไม้เมตร การวัดความเร็วในการวิ่งของนักกรีฑา เป็นต้น ซึ่งโดย ส่วนมากจะเน้นที่รูปธรรมสิ่งที่จะวัดมีค่าแน่นอน มีค่าความเที่ยงตรงสูงมาก 2) การวัด ทางด้านคุณลักษณะทางจิตวิทยา เช่น การสร้างแบบทดสอบของครูอาจารย์ทั้งหลาย แบบทดสอบจึงเปรียบเสมือนเครื่องมือวัดผลทางด้านความรู้ความคิด หรือเป็นเครื่องมือวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือวัดความถนัดทางการเรียนนั่นเอง ซึ่งเป็นการวัดเกี่ยวกับ นามธรรม ซึ่งผลจากการวัดมักพิสูจน์ได้ว่ามีความเที่ยงตรงที่ต่ำกว่าการวัดทางด้าน วิทยาศาสตร์ ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจาก เครื่องมือวัดที่ใช้ในการวัดนั้นผู้สร้างมักสร้างได้ยาก ทั้งนี้เพราะความซับซ้อนของสิ่งที่จะวัดนั้นเป็นนามธรรม การให้คำนิยามเชิงปฏิบัติการของสิ่ง ที่ จะวัดมักไม่ค่อยชัดเจน อันเป็นสาเหตุที่ทำให้การสร้างเครื่องมือวัดผลทำได้ค่อนข้างยาก

จากแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นที่กล่าวมานี้อาจสรุปได้ว่า การวัดผลหมายถึง กระบวนการใดๆ ก็ตามที่จะได้มาซึ่งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปริมาณ คุณภาพหรือคุณลักษณะของ บุคคลหรือสิ่งของ โดยอาศัยเครื่องมือช่วยในการวัดผล ซึ่งมักจะออกมาเป็นตัวเลข พร้อมทั้งมี หน่วยกำกับ

2.3 ความรู้พื้นฐานเดิมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สภาพการเรียนการสอนจะประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนของผู้สอน ส่วนของผู้เรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยเฉพาะในส่วนของผู้เรียน ข้อมูลส่วนตัวและความรู้ เดิมของผู้เรียน เป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่มีประสิทธิภาพตรงกับความต้องการ ความสามารถ ความสนใจของผู้เรียนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนในหลักสูตร ซึ่งในส่วนของการ ใช้ข้อมูลพื้นฐาน ความรู้เดิมในการคัดเลือกนักศึกษา เพื่อเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีของ สถาบันอุดมศึกษาเกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือในระดับ ปวส. เป็นเกณฑ์

ส่วนหนึ่งในการพิจารณาตัดสิน โดยมุ่งหวังว่าเกรดเฉลี่ยสะสมที่ผ่านมาจะสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาได้ในลักษณะการถ่ายโอนการเรียนรู้ ได้มีผู้ให้ความหมายและแสดงความคิดเห็นไว้หลายท่าน เช่น

Slavin (1994:247) ได้ให้ความหมายของการถ่ายโอนความรู้ หมายถึง การประยุกต์ใช้ความรู้ที่เรียนมาจากสถานการณ์หนึ่ง ไปใช้เรียนรู้ในสถานการณ์ใหม่

มาลี จุฑา (2542:142) กล่าวว่า การถ่ายโอนการเรียนรู้ มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของบุคคล เพราะว่าผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมมาสัมพันธ์กับความรู้ใหม่ได้ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้บทเรียนใหม่ได้รวดเร็วขึ้น โดยการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning) หมายถึง การนำผลการเรียนรู้จากสถานการณ์หนึ่งไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับอีกสถานการณ์หนึ่ง เช่น การนำผลการเรียนรู้ที่ง่ายขึ้น เป็นต้น การถ่ายโอนการเรียนรู้มีในลักษณะดังต่อไปนี้

การถ่ายโอนทางบวก (Positive Transfer) เป็นการนำผลการเรียนรู้ครั้งก่อนมาเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ครั้งใหม่ ทำให้เรียนรู้ช้าลง สรุปได้ดังนี้

1. ระดับความยากของบทเรียน ถ้าผู้เรียนมีระดับสูงย่อมส่งผลดีต่อการถ่ายโอนการเรียนรู้
2. ความคล้ายคลึงกันของบทเรียน เช่น ผู้เรียนรู้วิธีการวาดรูปแล้ว จะช่วยให้การเรียนรู้ทางด้านศิลปะได้ดีและรวดเร็วขึ้น
3. ความสมบูรณ์ของความคิดรวบยอด ถ้าผู้เรียนได้เรียนรู้บทเรียนโดยมีความสมบูรณ์ของความคิดรวบยอด จะช่วยในการเรียนรู้เรื่องราวที่เกี่ยวข้องได้ดีขึ้น
4. การนำไปประยุกต์ใช้ ถ้าผู้เรียนรู้วิธีการนำไปประยุกต์ใช้ในเหตุการณ์ได้ จะช่วยในการถ่ายโอนการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

Dennis (อ้างใน ธีรวิวรรณ ภาโสดา, 2549:13) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ทำให้นักศึกษาอินเดียอเมริกาออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน และการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัย North Dakota ได้ผลการศึกษาในทำนองเดียวกัน คือ เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนระดับมหาวิทยาลัยได้ดี

กัลยา อินทรสาร (2540:24) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา พบว่าพื้นฐานความรู้เดิมสามารถพยากรณ์ การเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 26.77

นอกจากนี้ได้นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลใน ด้านอื่นๆ เช่น

Pascarella (อ้างใน เบญจวรรณ ช่างจัตุรัส, 2545:15) ได้ศึกษาปัจจัยของ สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการพัฒนาด้านการเรียนของนักศึกษา พบว่ามีปัจจัย 5 ประการที่มี ผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. ภูมิหลัง เช่น ความสามารถและความถนัด ทักษะ ทักษะคิด ความพอใจ เป็นต้น
2. ลักษณะโครงสร้างและการบริหารงานของสถาบัน เช่น ขนาดของสถาบัน ประเภท ของสถาบัน จำนวนนักศึกษาที่รับเข้ามา อัตราส่วนระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา คุณวุฒิของอาจารย์ เป็นต้น
3. การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสถาบัน เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมที่สถาบันจัดขึ้น
4. สภาพแวดล้อมของสถาบัน เช่น สภาพห้องเรียน ห้องสมุด เป็นต้น
5. ความพยายามของนักศึกษา เช่น ขยันเรียน การเอาใจใส่ต่อการเรียน ทบทวน บทเรียน เป็นต้น

Travers (1988:131-132) พบว่า ตัวแปรที่ไม่ใช่ความสามารถทางด้านสติปัญญา เช่น การปรับตัว สภาพครอบครัว ความสนใจทางการเรียน ทักษะที่มีต่อสถาบัน ต่อวิชาที่ เรียน และต่ออาจารย์ผู้สอน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(1993:219-227) ได้เสนอ I - E - O Model โดยที่

I = Input หมายถึง ลักษณะของนักศึกษา

E = Environment หมายถึง นโยบายของสถาบัน อาจารย์ เพื่อน ที่มีผลต่อนักศึกษา

O = Outcome หมายถึง นักศึกษาที่ผ่านกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้อแล้ว

Astin พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้อของนักศึกษา ได้แก่

1. ลักษณะของสถาบัน เช่น ขนาดของสถาบัน บรรยากาศทางการเรียนการสอน การจัดสวัสดิการให้แก่นักศึกษา เป็นต้น

2. หลักสูตร เช่น การจัดวิธีการสอน การประเมินผล การจัดเนื้อหาวิชา เป็นต้น พบว่าการจัดให้นักศึกษาเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปแบบบังคับ มีอิทธิพลต่อการพัฒนาด้านความเป็นผู้นำและทำให้นักศึกษาพึงพอใจมากกว่า
3. อาจารย์ เช่น บุคลิกลักษณะของอาจารย์ พฤติกรรมการสอน การให้คำปรึกษา เป็นต้น
4. กลุ่มเพื่อน เช่น ความสามารถของเพื่อน ฐานะทางเศรษฐกิจ ลักษณะนิสัยของเพื่อน เป็นต้น ซึ่งมีอิทธิพลโดยตรงต่อนักศึกษา ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการวางแผนการเรียน
5. การมีส่วนร่วมของนักศึกษา เช่น การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมของสถาบัน การมีส่วนร่วมทางวิชาการ อาจารย์ กลุ่มเพื่อนของนักศึกษา จะมีผลดีต่อความสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น

Biggs (อ้างใน เสาวภาคย์ วัฒนวิเชียร และธิดารัตน์ ไชคสุชาติ, 2546:16) ได้กล่าวถึงกระบวนการผลิตบัณฑิตของสถาบันการศึกษาว่า การที่นักศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนได้นั้นต้องมีองค์ประกอบปัจจัยที่สำคัญอยู่ 2 ประการ คือ

1. ปัจจัยด้านตัวนักศึกษาเอง (Personal Factors) ซึ่งแต่ละคนก็จะไม่เหมือนกัน เช่น
 - 1.1 ระดับความรู้เดิมที่มีมา (Prior Knowledge)
 - 1.2 ระดับความสามารถ (Abilities)
 - 1.3 ลักษณะนิสัยส่วนตัว (Personality)
 - 1.4 ภูมิหลังทางครอบครัว (Home Background)
2. ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา (Institutional Factors) เช่น
 - 2.1 คณะหรือโปรแกรมที่สถาบันการศึกษาจัดให้มีการเรียนการสอน (Academic Subject)
 - 2.2 แนวการสอน (Teaching Method)
 - 2.3 เวลาที่ใช้ในการสอน (Time on Task)

2.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แรงจูงใจเป็นความต้องการที่จะทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งให้สำเร็จลุล่วง และมีส่วนสัมพันธ์ในการกระตุ้นให้บุคคลมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายแรงจูงใจไว้ ดังนี้

Mc Celland (อ้างใน ธีรวิวรรณ ภาโสตา,2549 : 30) ได้ศึกษาคุณลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยใช้พฤติกรรม 6 อย่าง เป็นหลักการศึกษาพิจารณาพบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย กล่าวคือจะมีลักษณะ ดังนี้

1. กล้าเสี่ยงพอสมควรในการกระทำสิ่งต่าง ๆ นั้น บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มักจะทำสิ่งนั้นด้วยความสามารถของตนเอง มิใช่เกิดจากโชคช่วย กล้าเสี่ยงที่จะทำในสิ่งที่ยาก มีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว ส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมักไม่กล้าเสี่ยง เพราะกลัวจะไม่สำเร็จ หวังพึ่งโชคช่วย
2. ขยันขันแข็ง ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะเป็นผู้มานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทายด้วยความสามารถของตนเอง ขยันขันแข็งในสิ่งที่ต้องการใช้สมองขบคิด มากกว่างานที่เป็นกิจวัตร อีกทั้งงานนั้นต้องไม่ซ้ำใคร หรือใช้วิธีการใหม่ๆ ที่จะแก้ปัญหาให้สำเร็จลุล่วง
3. รับผิดชอบในตนเอง ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักจะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพอใจของตนเอง มิใช่หวังให้คนอื่นยกย่อง และชอบที่จะมีเสรีภาพในการที่จะทำหรือคิดอะไร มิใช่ให้คนอื่นมาบงการ
4. ต้องการทราบแน่ชัดว่าการตัดสินใจของตนมีผลอย่างไร มิใช่เพียงคาดคะเนเอาว่าเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ นอกจากนี้บุคคลประเภทนี้ยังพยายามทำให้ดีขึ้นกว่าเดิม เมื่อทราบแน่ชัดว่าการกระทำของตนเกิดผลประการใด
5. คาดการณ์ล่วงหน้า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักเป็นผู้มีแผนระยะยาว เพราะเล็งเห็นการณ์ไกลกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
6. ความสันทัดในการจัดระบบงาน ซึ่ง Mc Celland กล่าวว่า ยังไม่มีหลักฐานการค้นคว้าอย่างเพียงพอในข้อนี้ แต่มีความคิดเห็นว่าเป็นลักษณะสมรรถภาพในการจัดระบบงานยิ่งขึ้น

Lindgrain (อ้างใน ผดุงวิทย์ ดิษฐเจริญ, 2549:20) ได้อธิบายพฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ ดังนี้

1. มีความทะเยอทะยานสูง
2. มีความหวังที่จะประสบผลสำเร็จ
3. มีความพยายามไต่เต้าไปสู่สภาพสังคมสูงขึ้น
4. มีความอดทนกับงานที่ยากเป็นเวลานาน
5. เมื่อมีสิ่งที่กำลังทำอยู่มีอุปสรรค ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะพยายามต่อไปจนสำเร็จ

สุราง โคว์ตระกูล(อ้างใน ผดุงวิทย์ ดิษฐเจริญ, 2549:20) ได้อธิบายพฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ ดังนี้

1. ชอบเสี่ยงและชอบทำงานที่มีลักษณะท้าทายความสามารถ
2. มีเอกลักษณ์ในตนเอง พฤติกรรมที่แสดงออกจึงมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง
3. มีความมุ่งมั่นทะเยอทะยาน
4. มีความรับผิดชอบในตนเอง
5. มีสิ่งล่อใจในการทำงาน คือ ความสำเร็จที่ได้จากงาน

สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ก่อให้เกิดการกระตุ้นพลังขับ หรือช่วยผลักดันให้นักศึกษาเกิดความปรารถนาที่จะเรียนให้สำเร็จโดยบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเป็นคนที่มีความทะเยอทะยานสูง มีความกระตือรือร้น ชอบเสี่ยง และชอบทำงานที่มีลักษณะท้าทายความสามารถ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะชนะ ไม่กลัวอุปสรรคใดๆ

2.5 เจตคติต่อการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของเจตคติ

คำว่า “เจตคติ” ตามพจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของเจตคติ ไว้ดังนี้

ภฤษณา คักดีศรี. (2530 : 164) เจตคติ หมายถึง แนวโน้มของการกระทำที่หันเหเข้าหาหรือถอยหนีวัตถุ ความคิดรวบยอด หรือสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นความพร้อมก่อนที่จะตัดสินใจให้ตอบสนองต่อลักษณะของวัตถุ ความคิดรวบยอด หรือ สถานการณ์ที่ตัวเขาเข้าไปเกี่ยวข้อง หรือเป็นความโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะเป็นได้ทั้งคน วัตถุสิ่งของ หรือความคิด (Ideas) เจตคติอาจจะเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีเจตคติบวกต่อสิ่งใด ก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีเจตคติลบก็จะหลีกเลี่ยง เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้และเป็นการแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล (สุรางค์ ใควัตระกูล. 2541 : 246)

พนิดา จันทรา (2543 : 15) เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลหรือสถานการณ์ต่างๆ อันเป็นผลเนื่องจากการเรียนรู้ประสบการณ์ แล้วส่งผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทิศทางสนับสนุนหรือคัดค้านพอใจหรือไม่พอใจ

Rokeach (อ้างใน พนิดา จันทรา, 2543 :22) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เจตคติ หมายถึงการผสมผสานความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งผลรวมของความเชื่อนั้นจะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคล ในการมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะชอบหรือไม่ชอบ

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก อารมณ์ ท่าที หรือสภาพจิตใจของบุคคลที่เกิดขึ้นภายหลังจากการที่บุคคลได้รับจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ หรือระดับความเชื่อ ซึ่งเจตคติอาจเป็นไปในทิศทางบวก คือ เห็นด้วย เห็นชอบหรือสนับสนุน หรืออาจเป็นไปในทิศทางลบ คือ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย ไม่สนับสนุน คัดค้าน หรือไม่พอใจ

ดังนั้น เจตคติต่อวิชาหลักสูตรการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น ความเชื่อของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น อันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งสะท้อนออกมาเป็นพฤติกรรมหรือความรู้สึก โดยเจตคติต่อวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้นแสดงออกมาใน 2 ลักษณะ คือ ทางบวก (Positive) จะแสดงในลักษณะความชอบ เห็นด้วย ความสนใจ ยอมรับ และอีกลักษณะหนึ่งคือ ทางลบ (Negative) จะแสดงในลักษณะความไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย ไม่ความสนใจ หรือไม่ยอมรับ

2.5.1 การเกิดเจตคติ

สาเหตุของการเกิดเจตคติมีหลายทาง ดังนี้ กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530 : 188-189)

1. เจตคติเกิดจากประสบการณ์ตรงและประสบการณ์ทางอ้อม (Direct & Indirect Experience) ประสบการณ์ที่รู้สึกพอใจย่อมจะก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าเป็นประสบการณ์ที่ไม่พึงพอใจก็ย่อมจะเกิดเจตคติที่ไม่ดี บุคคลจะวิเคราะห์ประสบการณ์และสังเคราะห์แนวความคิด แล้วสรุปลงเป็นเจตคติ
2. การศึกษาเล่าเรียน การอบรมสั่งสอน ทั้งการสอนที่เป็นแบบแผน (Informal) สถาบันที่ทำหน้าที่สอน เพื่อปลูกเจตคติมีมากมาย เช่น บ้าน โรงเรียน วัด สิ่งแวดล้อม สื่อมวลชน เด็กที่อยู่ภายในสถาบันใกล้จะได้รับความคิด ความนิยมมาเป็นเจตคติของตน
3. สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม รวมทั้งการเลี้ยงดูของครอบครัว มีอิทธิพลที่จะสร้างภาพพจน์หล่อหลอมเป็นเจตคติไปได้ ความกดดันของกลุ่ม (Group Pressure) วัฒนธรรมภายในสังคม ความเชื่อทางศาสนา โน้มนำให้เกิดแนวคิดหรือหลักในการดำรงชีวิต
4. รับถ่ายทอดหรือเลียนแบบเจตคติจากคนอื่น คนเราย่อมแปรพฤติกรรมของคนอื่นออกมาเป็นเจตคติ ถ้ายอมรับนับถือหรือเคารพใครก็มักจะยอมรับแนวคิดและยึดเป็นแบบอย่าง (Model) การกระทำตัวให้เข้ากับคนที่นิยมนักใคร่ (Identification) เป็นการถ่ายแบบทำตัวให้เหมือนทั้งความรู้สึกนึกคิดด้วย
5. ความก้าวหน้าทางวิชาการ เครื่องมือสื่อสาร และเทคโนโลยี ช่วยให้ความรู้สึกนึกคิดของคนเปลี่ยนแปลงไป เพราะได้รับการถ่ายทอด ซึ่มีทราบสิ่งใหม่ ๆ อะไรที่ดีกว่าก็จะรับไว้ เจตคติใหม่ก็เกิดขึ้น

2.5.2 เจตคติกับการเรียนรู้

เนื่องจากเจตคติหมายถึง ความรู้สึก อารมณ์ ท่าที หรือสภาพจิตใจของบุคคล ที่เกิดจากได้รับประสบการณ์สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนั้นจึงนับได้ว่าเจตคติมีอิทธิพลต่อการแสดงออก

ทางพฤติกรรมของบุคคล สำหรับเรื่องการเรียนรู้การสอน เจตคติมีผลต่อการเรียน ดังนี้
 กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530 : 212)

1. เจตคติมีผลต่อวิชาเรียนและครู ถ้าชอบวิชาใดหรือครูคนใดก็จะไม่ขาดเรียน วิชา นั้น หรือในช่วงโมงของครูคนนั้น จะพยายามเรียนให้ได้ผลที่สุด
2. เจตคติมีผลต่อการใส่ใจในการเรียนและเข้าใจในบทเรียน ถ้ามีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชา ครู โรงเรียน จิตใจก็จะไม่รองรับ จึงเรียนไม่รู้เรื่อง
3. เจตคติมีผลต่อการรับรู้ ถ้าไม่ชอบครูเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ครูซักถามด้วยปรารภนาดี ก็เข้าใจว่าครูเข้มงวด จับผิด
4. เจตคติมีอิทธิพลต่อการตั้งความมุ่งหมาย
 ดังนั้นในการเรียนการสอนหากผู้สอนสามารถสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนให้กับผู้เรียนได้ ก็จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.5.3 การวัดเจตคติ

ไพศาล หวังพานิช (อ้างในสุดาลักษณ์ เหมพรมา, 2548 : 18) ได้เสนอหลักการวัดเจตคติ ซึ่งเป็นการวัดคุณลักษณะภายในบุคคลที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึก หรือเป็นลักษณะของจิตใจ คุณลักษณะดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย ไม่แน่นอน แต่อย่างไรก็ตาม เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ก็สามารถวัดได้ ซึ่งต้องอาศัยหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1. ต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น (Basic Assumptions) เกี่ยวกับการวัด คือ
 - (1) ความคิดเห็น ความรู้สึก หรือเจตคติของบุคคลนั้น จะมีลักษณะคงที่หรือคงเส้นคงวาอยู่ช่วงเวลาหนึ่ง นั่นคือความรู้สึกนึกคิดของคนเราไม่ได้เปลี่ยนแปลงหรือผันแปรอยู่ตลอดเวลา อย่างน้อยจะต้องมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่ความรู้สึกของคนเราคงที่ ซึ่งทำให้สามารถวัดได้
 - (2) เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดจะเป็นแบบทางอ้อม โดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ
 - (3) เจตคตินอกจากจะแสดงออกในรูปทิศทางของความรู้สึก เช่น สนับสนุนหรือคัดค้าน ยังมีขนาดหรือปริมาณของความคิด ความรู้สึกด้วย ดังนั้น

การวัดเจตคติ นอกจากจะทำให้ทราบลักษณะหรือทิศทางแล้ว ยัง

สามารถบอกระดับความมากน้อยหรือความเข้มข้นของเจตคติได้อีกด้วย

2. การวัดเจตคติด้วยวิธีใดก็ตาม จะต้องมีสิ่งประกอบ 3 ประการ ได้แก่ ตัวบุคคลที่ถูกวัด มีสิ่งเร้า และสุดท้ายคือต้องมีการตอบสนอง ดังนั้นในการวัดเจตคติเกี่ยวกับสิ่งใดของบุคคลก็สามารถวัดได้โดยนำสิ่งเร้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นข้อความเกี่ยวกับรายละเอียดในสิ่งนั้นไปเร้าให้บุคคลแสดงท่าที ความรู้สึกต่าง ๆ ที่มีต่อสิ่งนั้น ให้ออกมาเป็นระดับ หรือความเข้มข้นของความรู้สึก คล้อยตามหรือคัดค้าน
3. สิ่งเร้าที่จะนำไปใช้เร้า หรือทำให้บุคคลแสดงเจตคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมา ที่นิยมใช้คือ ข้อความวัดเจตคติ (Attitude Statements) ซึ่งเป็นสิ่งเร้าทางภาษาที่ใช้อธิบายถึงคุณค่า คุณลักษณะของสิ่งนั้นเพื่อให้บุคคลตอบสนองออกมาเป็นระดับความรู้สึก (Attitude Continued) เช่น มาก ปานกลาง น้อย เป็นต้น
4. การวัดเจตคติเพื่อทราบทิศทางและระดับความรู้สึกของบุคคลนั้น เป็นการสรุปผลจากการตอบสนองของบุคคลจากรายละเอียดหรือแง่มุมต่าง ๆ ดังนั้นการวัดเจตคติของบุคคลเกี่ยวกับเรื่องใด สิ่งนั้นจะต้องพยายามถามคุณค่า และลักษณะในแต่ละด้านของเรื่องนั้นออกมา แล้วนำผลซึ่งเป็นส่วนประกอบหรือรายละเอียดปลีกย่อยมาผสมผสานสรุปรวมเป็นเจตคติของบุคคลนั้น เพราะฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่การวัดนั้นๆ จะต้องครอบคลุมคุณลักษณะต่างๆ ครบถ้วนทุกลักษณะ เพื่อให้การสรุปผลตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด
5. การวัดเจตคติต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรง (Validity) ของผลการวัดเป็นพิเศษ กล่าวคือ ต้องพยายามให้ผลการวัดที่ได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของบุคคล ทั้งในแง่ทิศทางและระดับ หรือช่วงของเจตคติ

2.5.4 มาตรการวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert's Scale)

มาตรการวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ต กำหนดช่วงความรู้สึกของคนเป็น 5 ช่วง หรือ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข้อความที่บรรจุลงในมาตรวัดประกอบด้วยข้อความที่แสดงความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ทั้งในทางที่ดี (ทางบวก) และในทางที่ไม่ดี (ทางลบ) และมีจำนวนพอ ๆ กัน ข้อความเหล่านี้ก็อาจมีประมาณ

18 - 20 ข้อความ การกำหนดน้ำหนักคะแนนการตอบแต่ละตัวเลือก กระทำภายหลังจากที่ได้รวบรวมข้อมูลมาแล้ว โดยกำหนดตามวิธี Arbitrary Weighting Method ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้มากที่สุด (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 107-108)

การสร้างมาตราวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ท มีขั้นตอนดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายของการศึกษาว่าต้องการศึกษาเจตคติของใครที่มีต่อสิ่งใด
2. ให้ความหมายของเจตคติต่อสิ่งที่จะศึกษานั้นให้แจ่มชัด เพื่อให้ทราบว่าเป็น Psychological Object นั้น ประกอบด้วยคุณลักษณะใดบ้าง
3. สร้างข้อความให้ครอบคลุมคุณลักษณะที่สำคัญ ๆ ของสิ่งที่จะศึกษาให้ครบถ้วนทุกแง่มุม และต้องมีข้อความที่เป็นไปในทางบวกและทางลบมากพอต่อการที่เมื่อนำไปวิเคราะห์แล้ว เหลือจำนวนข้อความที่ต้องการ
4. ตรวจสอบข้อความที่สร้างขึ้นซึ่งทำได้โดยผู้สร้างข้อความเองและนำไปให้ผู้มีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ตรวจสอบ โดยพิจารณาในเรื่องของความครบถ้วนของคุณลักษณะของสิ่งที่ศึกษา และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ตลอดจนลักษณะการตอบกับข้อความที่สร้าง ว่าสอดคล้องกันหรือไม่เพียงใด เช่น พิจารณาว่าควรจะให้ตอบว่า “เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” หรือ “ชอบมากที่สุด ชอบมาก ปานกลาง ชอบน้อย ชอบน้อยที่สุด” เป็นต้น
5. ทำการทดลองขั้นต้นก่อนที่จะนำไปใช้จริง โดยการนำข้อความที่ได้ตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่ง เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของข้อความและภาษาที่ใช้อีกครั้งหนึ่ง และเพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านอื่น ๆ ได้แก่ ความเที่ยงตรง ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของมาตราวัดเจตคติทั้งหมดด้วย
6. กำหนดการให้คะแนนการตอบของแต่ละตัวเลือก โดยทั่วไปที่นิยมใช้ คือ กำหนดคะแนนเป็น 5 4 3 2 1 (หรือ 4 3 2 1 0) สำหรับข้อความทางบวก และ 1 2 3 4 5 (หรือ 0 1 2 3 4) สำหรับข้อความทางลบ ซึ่งการกำหนดแบบนี้เรียกว่า Arbitrary Weighting Method ซึ่งเป็นวิธีที่สะดวกมากในทางปฏิบัติ

2.6 พฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกรรมการเรียน หมายถึง การกระทำสิ่งใด ๆ ก็ตามที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเล่าเรียน การเรียน โดยการแสดงออกผ่านทางกริยา อาการ และการปฏิบัติตนทางด้านการเรียน เช่น ความตั้งใจฟัง ความสนใจในการตอบคำถามและทำแบบฝึกหัด การอ่านหนังสือ และ การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับบทเรียนนอกห้องเรียน เป็นต้น มีผู้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับ พฤติกรรมบุคคลและพฤติกรรมการเรียนไว้ดังต่อไปนี้

บุญทัน ดอกโรสง (2539) กล่าวถึงพฤติกรรมในการแสดงออกผ่านบุคลิกภาพของบุคคลมี 2 ด้าน คือ

1. ด้านภายนอก คือ รูปร่างหน้าตา การแต่งตัว ท่าทาง
2. ด้านภายใน คือ กริยาอาการที่แสดงออก โดยมีทั้งการแสดงออกที่ปรากฏให้เห็นเด่นชัด และการที่ซ่อนแฝงอยู่ภายในบุคลิกภาพของบุคคลขึ้นอยู่กับความสามารถ ความสามารถเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ที่เป็นตัวเรา พฤติกรรมที่สะท้อนบุคลิกภาพบุคคลแบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่
 - (1) บุคลิกภาพไม่สัมพันธ์กับการแสดงออก (ผิดปกติ)
 - (2) บุคลิกภาพสัมพันธ์กับการแสดงออก (เสมอต้นเสมอปลาย)
 - (3) ปากกับใจตรงกัน (พูดดี)
 - (4) ปากกับใจไม่ตรงกัน (ดีแต่พูด)

ทรงพล ภูมิพัฒน์ (2538) สรุปถึงพฤติกรรมสำคัญที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จในการเรียนไว้ 3 ประการได้แก่

1. มีเป้าหมายแน่นอน หมายความว่า ผู้เรียนจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายของตนไว้ก่อนว่าตนมีหน้าที่หลักคือ การเรียน เมื่อจบแล้วจะไปประกอบอาชีพอะไร ในทางจิตวิทยาเป็นการสร้างความมั่นใจและกำลังใจ
2. มีความประณีตบรรจง หมายความว่า การทำทุกสิ่งทุกอย่างในการเรียนจะต้องตั้งใจทำและให้เกิดผลสำเร็จเป็นอย่างดีด้วย เป็นการสร้างให้ผู้เรียนมีความขยันหมั่นเพียร มีความพยายามและมีนิสัยที่ดีในการเรียน
3. มีสุขภาพสมบูรณ์ หมายความว่า การมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เจ็บป่วย เป็นการสร้างสมรรถภาพของคนให้สูงขึ้น มีส่วนทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียน

นอกจากนี้ยังมีผู้นำเสนอแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์ และการเรียนการศึกษาไว้ดังนี้

เคิร์ท เลวิน (Kurt Lewin , 1951, อ้างถึงใน ทรงพล ภูมิพัฒน์, 2538) เสนอว่า พฤติกรรมของมนุษย์ขึ้นอยู่กับบุคคลและสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมของบุคคลเกี่ยวข้องกับลักษณะของบุคคล(พันธุกรรม ความสามารถ บุคลิกภาพ และอื่น ๆ) และสถานการณ์ทางสังคมที่บุคคลดำเนินชีวิต

ลินเกร็น (Lingren, 1969, อ้างถึงใน ชลิตา รัตตสาร, 2549) สำรวจพบว่า นักศึกษาที่ผลการเรียนดี มาจากนิสัยในการเรียนดี มีความสนใจในการเรียนเป็นส่วนใหญ่ และมาจากเซาว์นปัญญาเป็นส่วนน้อย

แมดด์อก (Maddox, 1963, อ้างถึงใน ชลิตา รัตตสาร, 2549) ศึกษาพบว่า ผลการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลเท่านั้น แต่ต้องขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย นิสัยในการเรียนที่ดีเป็นองค์ประกอบของความสำเร็จในการศึกษาสูงถึงร้อยละ 30 – 40 ดิวอี้ (Dewey, อ้างถึงใน สุวิทย์ มูลคำ, 2547) เสนอว่า ผู้เรียนต้องเรียนรู้ควบคู่ไปกับการกระทำ (Learning by doing) และผู้เรียนต้องมีการทำความเข้าใจความรู้ใหม่ โดยต้องอาศัยประสบการณ์เดิมที่สั่งสมมาเป็นพื้นฐาน การเรียนรู้เป็นความพยายามเชิงสังคม

แมคเคลแลนด์ (McClelland : อ้างถึงใน ทรงพล ภูมิพัฒน์, 2538) เชื่อว่าแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญของมนุษย์ที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งจะเป็นตัวเร้าให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ให้ความหมายของพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาหมายถึง การปฏิบัติหรือการกระทำที่นักศึกษากระทำเป็นประจำในการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา ได้แก่ การวางแผนการเรียน การทบทวนบทเรียน การเตรียมตัวสอบ ทำและส่งการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมาย การแบ่งเวลาเรียน ความตั้งใจศึกษาบทเรียน เทคนิคการเรียน การเข้าชั้นเรียน ตลอดจนการซักถามอาจารย์หรือผู้รู้เมื่อมีข้อสงสัย

2.7 ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้ให้ความหมายและความสำคัญของความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

อารี พันธุ์มณี (2540:93) ได้กล่าวว่า โดยธรรมชาติของมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ต้องอยู่ในสังคมรวมกลุ่มหรือร่วมสถาบันเดียวกัน บุคคลจะโดดเดี่ยวโดยขาดเพื่อนไม่ได้ เพื่อนเป็นบุคคลที่เรารักใคร่สนิทสนม ดังคำกล่าวที่ว่า “เพื่อนสนิทมิตรสหาย” เพื่อนจะมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของบุคคลเป็นอย่างมาก เริ่มตั้งแต่เพื่อนก่อนเข้าโรงเรียน เพื่อนร่วมกลุ่ม เพื่อนร่วมชั้น เพื่อนร่วมสถาบัน เพื่อนต่างสถาบัน เพื่อนต่างเพศ เป็นต้น เพื่อนจึงเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญต่ออนาคตของบุคคลมาก พฤติกรรมของบุคคลจะดีขึ้นส่วนหนึ่งส่วนหนึ่งมากเพื่อน

มาลี จุฑา (2542:226) ได้กล่าวว่า นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่อายุอยู่ในระหว่าง 18-22 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยที่กำลังเปลี่ยนจากวัยรุ่นเป็นผู้ใหญ่ จึงมีความต้องการเป็นผู้นำ ตลอดจนต้องการสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศกัน ในบางครั้งต้องการเป็นผู้นำ และยอมเป็นผู้ตามในบางขณะ ถ้าผิดหวังก็จะแยกตนเองออกจากสังคมหรืออยู่ตามลำพัง ในวัยนี้จะมีเพื่อนรักและเพื่อนสนิทเป็นจำนวนมาก กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาหาความรู้ ทักษะคติบุคลิกภาพ ตลอดจนคุณธรรมของนักศึกษา ซึ่งนักศึกษาต้องใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในสถานศึกษา จึงต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในกลุ่มเพื่อน โดยความสัมพันธ์ของเพื่อนมี 2 ลักษณะ คือ ความสัมพันธ์ทางอารมณ์ และความสัมพันธ์ทางปัญญา ความสัมพันธ์ทางอารมณ์เป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความผูกพันระหว่างเพื่อนกับเพื่อน กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ ได้แก่ กิจกรรมบันเทิง การเลี้ยงสังสรรค์ ส่วนความสัมพันธ์ทางปัญญาจะเชื่อมโยง กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบนี้ ได้แก่ การอภิปราย การประชุม การถกเถียงทางวิชาการ และการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ

มาณี เกียรติกุลวัฒนา (2541:32) ได้กล่าวว่า การคบเพื่อนและกลุ่มเพื่อนเป็นการพัฒนาทางสังคมที่สำคัญของวัยรุ่น อันจะเป็นพื้นฐานของการเป็นผู้ใหญ่ที่ดี ถ้านักศึกษามีการคบเพื่อนที่มีคุณสมบัติที่ดีทางการเรียน ก็ย่อมเป็นตัวอย่างที่ดี และส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนที่ดี และมีประสิทธิภาพของนักศึกษาได้

ธีระยุทธ รัชชะ (2541:32) แสดงความคิดเห็นด้านการคบเพื่อน และกลุ่มเพื่อนจึงเป็นการพัฒนาการทางสังคมที่สำคัญของวัยรุ่น อันจะเป็นพื้นฐานของการเป็นผู้ใหญ่ที่ดี โดยถ้า นักศึกษามีการเลือกคบเพื่อนที่มีคุณสมบัติที่ดีทางการเรียน ก็ย่อมเป็นตัวอย่งที่ดีและส่งเสริมทางการเรียนที่ดี รวมทั้งการจัดทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ลักษณะความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน เป็นสิ่งที่มีผลต่อประสิทธิภาพ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ดี

Benett (อ้างใน ระวีวรรณ ภาโสดา, 2549:34) ได้เสนอแนะเพิ่มเติมว่า สถาบันอุดมศึกษาควรส่งเสริมให้นักศึกษารักใคร่กันฉันเพื่อน มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน เพื่อประโยชน์แก่นักศึกษาเอง และเมื่อจบออกไปทำงานในอนาคตจะได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

จินตนา ยูนิพันธ์ (อ้างใน ขวัญชัย สงวนพงษ์, 2546:13) ได้กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนเป็น สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนการสอนอย่างชัดเจน เพราะสังคมในสถาบันการศึกษาจะมีการ รวมตัว หรือจัดกลุ่มนักศึกษา ซึ่งจะเห็นได้จากพฤติกรรมของกลุ่มที่ความเห็นอันหนึ่งอัน เดียวกันของนักศึกษา การปฏิสัมพันธ์ของกลุ่ม โครงสร้างของกลุ่มมีจุดมุ่งหมายของกลุ่มอย่าง ชัดเจน ลักษณะของกลุ่ม เช่นนี้ จะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากกลุ่ม เพื่อนมีบรรยากาศเป็นกันเอง ความเข้าอกเข้าใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ก็ทำให้ผู้เรียนมี แนวโน้มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีไปด้วย

อัจฉารวรรณ นารถพจนานนท์ (2537) พบว่า ด้านการคบเพื่อนเป็นปัจจัยแวดล้อม อย่างหนึ่ง ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และ ประยูร ศรีสังขกุล (อ้างใน เสาวภาคย์ วัฒนวิเชียร และ ธิดารัตน์ โชคสุชาติ, 2546:90) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมใน สถาบัน ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน เป็นตัวแปรหนึ่งที่อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกเหนือจากสภาพทางสังคม และปัจจัยด้านการจัดกิจกรรม เช่น เลือกเรียนตามเพื่อนฝูง ติด เพื่อน สอดคล้องกับ I-E-O Model ของ Astin (1993:219-227) ได้กล่าวว่า กลุ่มเพื่อน คือ สภาพแวดล้อมอย่างหนึ่งที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา เช่น ความสามารถของ เพื่อน นิภัยเพื่อน ซึ่งมีอิทธิพลโดยตรงต่อนักศึกษา ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและ แผนการเรียน

จากเอกสารและงานวิจัยที่ศึกษา สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์อย่างมากในการกำหนดบุคลิกภาพและพฤติกรรมทางการเรียนบางอย่าง และมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้าง เชื่อมโยงให้นักศึกษา รักการเรียน เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันและเกิดการยอมรับกัน ซึ่งความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนจึงมีความสำคัญมากที่จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

2.8 การปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การปรับตัวเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่กระทำเมื่อพบกับความคับข้องใจ ดังนั้นจึงได้มีผู้ทำการศึกษาและให้ความหมายของการปรับตัว เช่น

ศุภนิത്യ วัฒนธาดา (อ้างใน ผดุงวิทย์ ดิษฐเจริญ, 2549:21) ได้ให้ความหมายของการปรับตัวไว้ว่า การปรับตัว หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของบุคคลทั้งทางกายและทางจิตใจให้อยู่ในลักษณะที่สมดุลกับสิ่งแวดล้อม

กัลยา สุวรรณแสง (อ้างใน ผดุงวิทย์ ดิษฐเจริญ, 2549:21) ได้ให้ความหมายของการปรับตัวไว้ว่า การปรับตัว หมายถึง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของบุคคล เพื่อให้ตนเองสามารถบรรลุความต้องการ หรือสามารถดำรงตนอยู่ในสภาวะแวดล้อมหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีความสุข

Coleman และ Hammen (อ้างใน ทราญทอง พวกสันเทียะ, 2545:46) ได้ให้ความหมายของการปรับตัวไว้ว่า การปรับตัว หมายถึง ผลของความพยายามของบุคคล ที่พยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง ไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาด้านบุคลิกภาพด้านความต้องการ หรือด้านอารมณ์ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม จนเป็นสภาพการณ์ที่บุคคลนั้นสามารถอยู่ในสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ ได้

ต้นเหตุของการปรับตัว คือ

1. แรงขับและความต้องการ เนื่องจากในชีวิตมนุษย์ล้วนมีความต้องการเป็นพื้นฐานทั้งสิ้น เช่น ความต้องการทางกาย (Physical Needs) หรือทางจิต (Psychological Needs) ซึ่งความต้องการทั้งสองนี้จะทำให้เกิดแรงขับ (Drives)

ทำให้มนุษย์ดิ้นรน แสวงหา เพื่อตอบสนองของความต้องการของตนเอง เมื่อพบกับอุปสรรคใด ๆ มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา เพื่อให้ตนเองคลายจากความรู้สึกต้องการดังกล่าว พฤติกรรมนี้เอง เรียกว่า การปรับตัว

2. แรงกระตุ้นทางสังคม เนื่องจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และความเปลี่ยนแปลงของสังคมนี้เอง หากมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้มนุษย์ต้องปรับตัว โดยการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองให้ทันกับภาวะของสังคมที่เปลี่ยนแปลง เช่น ค่าครองชีพที่สูงขึ้น เป็นต้น
3. เจตคติ ความสนใจ จุดหมายของชีวิตของตนเองเปลี่ยนแปลงไป ทำให้มนุษย์ต้องปรับตัวเพื่อที่จะได้นำตนเองไปสู่จุดหมายของชีวิตตามที่ต้องการได้

วีณา สมสุด (2540:65-77) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางด้านสติปัญญา ตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ความเอาใจใส่ทางการศึกษา ทศนคติ กำลังใจ การปรับตนทางการศึกษา และ วลัยลักษณ์ อัครีวงศ์ (2538:60) พบว่า ปัจจัยด้านการเรียน ได้แก่ พื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษา การขาดเรียนประจำ การขาดสมาธิในการดูหนังสือ การมีกิจกรรมมากจนเสียการเรียน ไม่ชอบวิชาที่เรียน ไม่ได้เตรียมตัวสำหรับสอบ มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากความหมายของการปรับตัวของนักศึกษาดังกล่าวข้างต้น การปรับตัวของนักศึกษา หมายถึง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลเพื่อบรรลุนิยามความต้องการ และป้องกันตนเองจากความคับข้องใจ และการแสวงหาสิ่งที่จะตอบสนองความต้องการของตนเองทั้งทางร่างกายและจิตใจเพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้

และในการศึกษาวิจัยครั้งนี้การปรับตัวของนักศึกษา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงหรือปรับเปลี่ยนบางประการในพฤติกรรมแสดงออกของนักศึกษา ในด้านการเรียน และการเข้าสังคม ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาสามารถเรียนและดำรงชีวิตอยู่ได้จนสำเร็จการศึกษา ณ ขณะที่ยังเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีปทุม

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เต็มศักดิ์ คทวณิช (2549) ได้ศึกษา เรื่อง ปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2548 จำนวน 801 คน ผลการศึกษาพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านความเชื่อในความสามารถของตนในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ ความภาคภูมิใจในตนเอง บรรยากาศในการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครูผู้สอน สัมพันธภาพระหว่างรุ่นพี่กับนักศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านความคาดหวังของผู้ปกครองในตัวนักศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน อยู่ในระดับสูง 2) ปัจจัยด้านส่วนตัว 4 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ความเชื่อในความสามารถของตนในการเรียน และความภาคภูมิใจในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ในขณะที่ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สำหรับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา 3) ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ได้ดีที่สุด ได้แก่ บุคลิกภาพ

ทิภาพร พูลผลและสุรสิทธิ์ โฉมรุ่ง (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีและการจัดการอุตสาหกรรม ภาควิชา : นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาให้ดีขึ้น โดยทำการศึกษากับประชากรที่เป็นนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ซึ่งมีจำนวน 419 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และนำข้อมูลที่ได้มาหาผลคะแนนและวิเคราะห์ในโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้านสังคมศาสตร์ โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามลักษณะส่วนบุคคล

ผลของการศึกษาพบว่าเพศ ระดับชั้นปี การอุปการะตนเองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านพฤติกรรมการเรียน นักศึกษาที่มีการตั้งใจฟัง อาจารย์ผู้สอนประจำ การติดตามบทเรียนเป็นประจำได้ทันเมื่อขาดเรียน การพูดคุยกันขณะเรียนเป็นประจำ การทำการบ้านด้วยตนเองเป็นประจำ การซักถามอาจารย์ผู้สอนบ่อยครั้งจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญ และในด้านของปัญหาที่นักศึกษาประสบพบพานักศึกษาที่ไม่ต้องยืมเงินเพื่อสำหรับค่าใช้จ่ายส่วนตัว นักศึกษาที่ชอบทำงานคนเดียวและนักศึกษาที่มีความรู้สึกว่าเขาเพื่อนได้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ัญญกร คำแวง (2550) ได้ทำการศึกษา องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา แคลคูลัส 1 ของนักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตชั้นอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 แห่ง โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 360 คน พบการศึกษาพบว่า 1) องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ องค์ประกอบด้านครอบครัว ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านพฤติกรรมการเรียน ด้านการปรับตัวของนักศึกษา ด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน 2) องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านการบริการการศึกษา 3) องค์ประกอบที่ดีที่สุดที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มี 4 ด้าน คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน การบริการการศึกษา และเจตคติต่อการเรียน และ 4) สมการที่ใช้พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้คะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y' = 2.76 + 0.722(\text{ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์}) - 0.642(\text{เจตคติต่อการเรียน}) + 0.633(\text{ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน}) - 0.641(\text{การบริการการศึกษา})$$

สมการที่ใช้พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนมาตรฐานแสดงได้ดังนี้

$$Z_Y' = 0.202(\text{ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์}) - 0.127(\text{เจตคติต่อการเรียน}) + 0.155(\text{ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน}) - 0.212(\text{การบริการการศึกษา})$$

นุชนาฏ วรยศศรี (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านการเรียนการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยทำการศึกษานักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 รวมทั้งสิ้น 154 คน ผลของการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ได้แก่ นิสัยในการเรียน และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษและปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ การส่งเสริมการเรียนของทางบ้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยด้านการเรียนการสอน ได้แก่ การรับรู้พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครได้

ปัญญา ชูช่วย (2551) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 520 คน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ตามสมมติฐานไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ2 ดังนั้นจึงได้พัฒนารูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพบว่า รูปแบบที่ปรับแก้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าสถิติไค-สแควร์ เท่ากับ 3.66 ค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.85 ที่องศาอิสระ 32 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI) เท่ากับ 0.98 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ เท่ากับ 0.38 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรียงตามลำดับได้ดังนี้คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา เวลาที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติมประเภทโรงเรียน เจตคติต่อการเรียน รายได้ของครอบครัวรายจ่ายต่อเดือน ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อันดับที่ในการสอบเข้า วิธีสอบคัดเลือก ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ นิสัยในการเรียน การปรับตัว

พัฒนณี ดวงเนตร (2551) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีบัญชีกลาง 2 ของนักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 2 คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 281 คน จากการศึกษาพบว่า

นักศึกษาที่บิดาหรือมารดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่บิดาหรือมารดามีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และนักศึกษาที่มีนิสัยทางการเรียนที่ดีและมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

เมธี ธรรมวัฒนา (2544:บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเพื่อศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ พื้นความรู้เดิม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เจตคติต่อการเรียน ความภาคภูมิใจที่มีโอกาสเข้าศึกษาต่อ พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา และความถนัดทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม สถาบันราชภัฏ ชั้นปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม สถาบันราชภัฏ ได้แก่ พื้นความรู้เดิม พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาและความถนัดทางการเรียน

รุจิรา ยาวมาตย์ (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพึงพอใจในวิชาพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความพึงพอใจในวิชาชีพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแผน ก. (พลศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ) และแผน ข. (พลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา) มงคล โดยทำการศึกษากับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ (แผน ก.) จำนวน 47 คน และนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา (แผน ข.) จำนวน 55 คน ผลของการศึกษาพบว่านักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ (แผน ก.) และนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา (แผน ข.) มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง มีความพึงพอใจในวิชาชีพพลศึกษาอยู่ในระดับมาก นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพและนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความพึงพอใจในวิชาชีพพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อดิศักดิ์ พงษ์พูลผลศักดิ์ และคณะ (2544) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนของรัฐกรณีศึกษาจังหวัดลพบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 495 คน ซึ่งสุ่มแบบมีชั้นภูมิ ผลการวิจัยพบว่า 1) ระยะเวลาในการเดินทางมาศึกษา อาชีพผู้ปกครองระดับการศึกษาผู้ปกครอง อัตราส่วนระหว่างนักเรียนกับครู วุฒิการศึกษาของครู สถิติการขาดเรียน และวิธีการสอนของครูมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 2) เจตคติที่มีต่อการเรียนส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีผลทางอ้อมผ่านการปรับตัวของนักเรียนกับเพื่อน ความสนใจในวิชาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความรับผิดชอบ และทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ การปรับตัวของนักเรียนกับเพื่อนส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจในวิชาชีพส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีผลทางอ้อมผ่านทางแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีผลทางอ้อมผ่านทางความรับผิดชอบและทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ ทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อภิญา อิงอาจ (2546) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถิติเบื้องต้นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ การวิจัยนี้มุ่งศึกษา ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถิติเบื้องต้นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวนทั้งสิ้น 295 คน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถิติเบื้องต้น คือ นิสัยในการเรียน เวลาที่ใช้ศึกษาเพิ่มเติม ทักษะคติทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะของเพื่อน และบรรยากาศทางวิชาการภายในสถาบัน ตัวแปรที่มีเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถิติเบื้องต้นได้แก่ คุณภาพการสอนของอาจารย์ เกรดเฉลี่ยเดิม และบรรยากาศในครอบครัว

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาวิจัยถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชากกลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.3.1 ประชากร

ประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรีคณะนิเทศศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนกลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษา รหัสวิชา ADS329 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 220 คน

3.3.2 กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane (Taro Yamane, 1967 : 1088, อ้างถึงใน พิเชิต ฤทธิ์จรูญ, 2544 : 140) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N = ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

e = ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ (โดยในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และค่าความคลาดเคลื่อนสูงสุดที่ยอมรับให้เกิดได้ไม่เกิน 5%)

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{220}{1 + 220(0.05)^2}$$

$$n = 142 \text{ คน}$$

จากสูตรดังกล่าวคำนวณได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 142 คน และทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ จำแนกตามกลุ่มเรียนที่ลงทะเบียน โดยมีรายละเอียดดังตาราง 1

ตารางที่ 3.1 แสดงขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเรียน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
กลุ่ม 01	69	44
กลุ่ม 02	68	44
กลุ่ม 03	83	54
	220	142

ที่มา : ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการมหาวิทยาลัยศรีปทุม(SCMS). 28 กุมภาพันธ์ 2553.

จำนวนที่นั่งแต่ละกลุ่มเรียน [ออนไลน์] www.mic99.spu.ac.th

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมาตรวัดระดับ (Rating Scale) 5 ระดับ แบบเลือกตอบเพียงข้อเดียว (Checklist Choice Question) และแบบเติมคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขตเนื้อหาของแบบสอบถาม ซึ่งมีสาระครอบคลุมถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประกอบด้วยรายละเอียด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียงข้อเดียว และให้เติมคำตอบลงไปในช่องที่เว้นว่างไว้ มีจำนวนทั้งสิ้น 5 ข้อ โดยสอบถามเกี่ยวกับ

1. เพศ
2. สาขาวิชาที่นักศึกษากำลังศึกษา
3. ระดับชั้นปีที่นักศึกษากำลังศึกษา
4. เกรตเฉลี่ยสะสมจนถึงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการกลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับความคิดเห็น ดังนี้

5	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมาก
3	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อย
1	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มความเห็น คำนวณจากสูตรการหาอันตรภาคชั้น (สุวิมล ตีรพานันท์, 2546)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

ได้เกณฑ์การแบ่งกลุ่มความเห็นได้ดังนี้

4.20 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.40 – 4.19	หมายถึง	มาก
2.60 – 3.39	หมายถึง	ปานกลาง
1.80 – 2.59	หมายถึง	น้อย
1.00 – 1.79	หมายถึง	น้อยที่สุด

การให้คะแนนสำหรับคำถามเชิงบวก (Positive) ให้คะแนนดังนี้

ถ้าตอบ	มากที่สุด	ให้	5 คะแนน
ถ้าตอบ	มาก	ให้	4 คะแนน
ถ้าตอบ	ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
ถ้าตอบ	น้อย	ให้	2 คะแนน
ถ้าตอบ	น้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน

การให้คะแนนสำหรับคำถามเชิงลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

ถ้าตอบ	มากที่สุด	ให้	1 คะแนน
ถ้าตอบ	มาก	ให้	2 คะแนน
ถ้าตอบ	ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
ถ้าตอบ	น้อย	ให้	4 คะแนน
ถ้าตอบ	น้อยที่สุด	ให้	5 คะแนน

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในตอนที่ 2 จะประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ 5 ด้าน ดังนี้

ปัจจัยด้านที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนจำนวน 10 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามในตอนนี้ผู้วิจัยได้ดัดแปลงจากแบบสอบถามส่วนหนึ่งในผลงานวิจัยของพัชฌณี ดวงเนตร (2550) และในแบบสอบถามตอนนี้จะมีทั้งคำถามในลักษณะเชิงบวก (Positive) และเชิงลบ (Negative) โดยมีรายละเอียดดังนี้

รายการคำถาม	ลักษณะของแรงจูงใจ
1) ข้าพเจ้ามีความตั้งใจในการเรียนและอดทนในการทำงานทุกเรื่องของรายวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์	เชิงบวก
2) แม้ว่าเนื้อหาในรายวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา จะยาก แต่ข้าพเจ้าคิดเสมอว่า จะต้องพยายามทำความเข้าใจในเนื้อหาให้ได้ เพื่อผลการเรียนที่ดี	เชิงบวก
3) เมื่อข้าพเจ้าได้รับความล้มเหลวในการสอบหรือการทำรายงานกลุ่มใน	เชิงลบ

รายการคำถาม	ลักษณะของแรงจูงใจ
วิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา มักจะเกิดความท้อถอย หมดความพยายามเรียนและทำงานต่อไป	
4) เมื่อข้าพเจ้าลงมือทำงานที่ได้รับมอบหมายใดๆ จากอาจารย์ผู้สอนวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาแล้ว ข้าพเจ้าจะทำให้เรียบร้อย ก่อนแล้วจึงหยุดพัก หรือทำสิ่งอื่นต่อไป	เชิงบวก
5) เมื่ออาจารย์ยกย่องเพื่อนในห้องเรียนในวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้ สื่อโฆษณามากกว่าข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามักจะท้อแท้ที่จะพยายามทำให้ได้ดังเพื่อน	เชิงลบ
6) ทุกครั้งที่ต้องส่งงานอาจารย์วิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา ข้าพเจ้ามักจะตั้งใจทำงานอย่างระเอียดรอบคอบเพื่อให้งานออกมาดี ที่สุดแม้จะใช้เวลานานก็ตาม	เชิงบวก
7) เมื่ออาจารย์ตำหนิหรือวิจารณ์การบ้านที่ส่งบ่อยๆ ในวิชากลยุทธ์การ เลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาจะทำให้ข้าพเจ้าไม่ยอมทำหรือหลีกเลี่ยง การส่งงานในครั้งต่อไป	เชิงลบ
8) ข้าพเจ้าตั้งความหวังในผลการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อ โฆษณาไว้เพียงแคในระดับปานกลาง	เชิงลบ
9) ข้าพเจ้ามักรู้สึกเสมอว่าอนาคตของตนเองขึ้นอยู่กับความสำเร็จในการ เรียน	เชิงบวก
10) มีอยู่บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งในรายวิชากลยุทธ์การ เลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา แต่ทำไปไม่นานนัก ก็ารู้สึกเบื่อและหยุด ทำในที่สุด	เชิงลบ

ปัจจัยด้านที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อ
และใช้สื่อโฆษณาจำนวน 10 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามในตอนนี้อยู่ได้ดัดแปลงจาก
แบบสอบถามส่วนหนึ่งในผลงานวิจัยของผลงานวิจัยของธัญกร คำแวง (2550) และใน
แบบสอบถามตอนนี้จะมีทั้งคำถามในลักษณะเชิงบวก (Positive) และเชิงลบ (Negative) โดย
มีรายละเอียดดังนี้

รายการคำถาม	ลักษณะเจตคติ
1) ข้าพเจ้าเชื่อว่าวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา มีความสำคัญต่อการเรียนทางด้านนิเทศศาสตร์	เชิงบวก
2) การเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา มีประโยชน์ต่อต่อวิชาชีพของข้าพเจ้าอย่างมาก	เชิงบวก
3) ข้าพเจ้ารู้สึกว่เนื้อหาวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาทำ ความเข้าใจได้ยาก เป็นสาเหตุให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน	เชิงลบ
4) ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกและกระตือรือร้นที่จะเรียนเมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา	เชิงบวก
5) ข้าพเจ้ารู้สึกว่าวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา เป็นวิชา ที่ทำให้เกิดความท้าทายและพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	เชิงบวก
6) เมื่อเกิดปัญหาในการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อ โฆษณาจะทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึท้อแท้มาก	เชิงลบ
7) ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจที่ในการเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาในแต่ละบทเรียน ที่ต่อเนื่องกันได้เป็นอย่างดี	เชิงบวก
8) ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจที่ได้เรียนรู้เรื่องใหม่ๆ ในวิชากลยุทธ์การเลือก ซื้อและใช้สื่อโฆษณา	เชิงบวก
9) ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลว่าวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาคือ เป็นวิชาที่ทำให้ผลการเรียนต่ำลง	เชิงลบ
10) การเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาทำให้รู้สึกว่า ฉลาดและรอบรู้มากขึ้น	เชิงบวก

ปัจจัยด้านที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาจำนวน 10 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามในตอนนี้นำผู้วิจัยได้ดัดแปลงจาก แบบสอบถามส่วนหนึ่งในผลงานวิจัยของผลงานวิจัยของธัญกร คำแวง (2550) และใน แบบสอบถามแบบสอบถามตอนนี้จะมีทั้งคำถามในลักษณะเชิงบวก (Positive) และเชิงลบ (Negative) โดยมีรายละเอียดดังนี้

รายการคำถาม	ลักษณะพฤติกรรม
1) ข้าพเจ้าวางแผนการเรียนและศึกษาทเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาไว้ล่วงหน้า	เชิงบวก
2) ข้าพเจ้าเข้าเรียนตรงเวลาหรือก่อนอาจารย์ผู้สอนอย่างสม่ำเสมอ	เชิงบวก
3) ข้าพเจ้าทำและส่งแบบฝึกหัดหรือการบ้านหรืองานอื่นๆ ที่อาจารย์มอบหมาย ทันกำหนดและครบทุกครั้ง	เชิงบวก
4) ข้าพเจ้าทบทวนและหาความรู้เกี่ยวกับวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ	เชิงบวก
5) ข้าพเจ้ามักสอบถามอาจารย์ผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาเรียนหรือโจทย์แบบฝึกหัด หรือโจทย์การบ้าน หรือหัวข้องานอื่นๆ ที่อาจารย์มอบหมาย	เชิงบวก
6) ข้าพเจ้าตั้งใจฟังและจดเนื้อหาวิชาที่อาจารย์สอนได้ครบ	เชิงบวก
7) ข้าพเจ้ามีการแลกเปลี่ยนความรู้และทบทวนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณากับเพื่อนเสมอ	เชิงบวก
8) ข้าพเจ้ามักลอกแบบฝึกหัดหรือลอกการบ้านเพื่อนส่งอาจารย์เป็นประจำ	เชิงลบ
9) ข้าพเจ้าไม่ชอบเข้าเรียนและขาดเรียนบ่อยครั้ง	เชิงลบ
10) ข้าพเจ้าจะทบทวนเนื้อหาบทเรียนเฉพาะในช่วงเวลาใกล้สอบเท่านั้น	เชิงลบ

ปัจจัยด้านที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนและการเข้าสังคมจำนวน 10 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามแบบสอบถามตอนนี้จะมีทั้งคำถามในลักษณะเชิงบวก (Positive) และเชิงลบ (Negative) โดยมีรายละเอียดดังนี้

รายการคำถาม	ลักษณะการปรับตัว
1) การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ข้าพเจ้าต้องกระตือรือร้นและรับผิดชอบมากขึ้น	เชิงบวก
2) ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ กับเพื่อนๆ เมื่ออาจารย์มอบหมายให้ทำงานเป็นกลุ่ม	เชิงบวก

รายการคำถาม	ลักษณะการปรับตัว
3) ในขณะที่เรียนข้าพเจ้าจดคำบรรยายและจับใจความหรือประเด็นสำคัญของเนื้อหาวิชาเรียนได้ทัน	เชิงบวก
4) ข้าพเจ้าต้องการเข้าร่วมหรือทำกิจกรรมเฉพาะกลุ่มเพื่อนสนิทในชั้นเรียนเท่านั้น และไม่ต้องการร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในชั้นเรียนที่ไม่เคยรู้จัก	เชิงลบ
5) ข้าพเจ้าเข้าเรียนด้วยความรู้สึกเครียดเสมอ และต้องการความช่วยเหลือในการปรับตัวเรื่องการเรียนรู้	เชิงลบ
6) ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าหรือขาดความเชื่อมั่นเมื่ออาจารย์ให้ออกไปทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียนหรือถูกเลือกให้เป็นผู้ตอบคำถามในชั้นเรียน	เชิงลบ
7) ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานหรือชอบที่จะเข้าร่วมกิจกรรมของคณะและมหาวิทยาลัย	เชิงบวก
8) ในช่วงใกล้สอบข้าพเจ้ามักรู้สึกเครียดและวิตกกังวลจนนอนไม่หลับ	เชิงลบ
9) ข้าพเจ้าชอบพูดคุยและซักถามข้อสงสัยต่างๆ กับอาจารย์ผู้สอน	เชิงบวก
10) ข้าพเจ้าต้องการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นทั้งทั้งด้านสติปัญญา ความสามารถ ความถนัดในวิชาชีพและบุคลิกภาพ	เชิงบวก

ปัจจัยด้านที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนของนักศึกษาในขณะที่กำลังเรียนวิชาการเลือกข้อและใช้สื่อโฆษณาจำนวน 10 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามแบบสอบถามตอนนี้จะมีทั้งคำถามในลักษณะเชิงบวก (Positive) และเชิงลบ (Negative) โดยมีรายละเอียดดังนี้

รายการคำถาม	ลักษณะความสัมพันธ์
1) ข้าพเจ้าได้รับกำลังใจและความช่วยเหลือจากกลุ่มเพื่อนทำให้ข้าพเจ้าสามารถเรียนวิชาการเลือกข้อและใช้สื่อโฆษณาได้ดี	เชิงบวก
2) เมื่อมีการทำกิจกรรมในชั้นเรียน ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเพื่อนๆ ไม่เข้าใจข้าพเจ้า	เชิงลบ

รายการคำถาม	ลักษณะความสัมพันธ์
3) ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจและกล้าถาม กล้าแสดงออกในการมีส่วนร่วม ในชั้นเรียน เมื่อได้เรียนร่วมกับเพื่อนๆ	เชิงบวก
4) เมื่อมีกิจกรรมที่ต้องทำเป็นกลุ่ม เพื่อนจะชวนข้าพเจ้าเข้าร่วมกลุ่ม เสมอ	เชิงบวก
5) ข้าพเจ้าไม่ชอบให้เพื่อนๆ มาขอความช่วยเหลือเรื่องการเรียนรู้	เชิงลบ
6) ข้าพเจ้าและเพื่อนๆ มักทบทวนเนื้อหาวิชาเรียนก่อนสอบด้วยกัน	เชิงบวก
7) ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อนเป็นบุคคลสำคัญที่สุดในชีวิตการเรียน มหาวิทยาลัย	เชิงบวก
8) เพื่อนยินดีรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า	เชิงบวก
9) เพื่อนๆ ทำให้ข้าพเจ้าสามารถส่งงานหรือการบ้านครบทุกครั้ง	เชิงบวก
10) เมื่อมีปัญหาเรื่องการเรียนรู้ ข้าพเจ้ามักปรึกษากับเพื่อนๆ	เชิงบวก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการเรียนนิชาทฤษฎี
การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา โดยเป็นคำถามแบบปลายเปิด

3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย โดยมีลำดับขั้นตอน

ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการศึกษาค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับ แนวคิด ทฤษฎี
ตลอดจนแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือวัด จากเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยที่
เกี่ยวข้อง กับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. นำผลข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงให้เหมาะสมกับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อประมวลเป็น
กรอบแนวคิดที่มีขอบเขตรอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล แรงจูงใจใฝ่
สัมฤทธิ์ในการเรียน เจตคติต่อวิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา
พฤติกรรมกรเรียนในรายวิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา การปรับตัว
ของนักศึกษาในการเรียนและการเข้าสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน
ของนักศึกษาในขณะที่เรียนวิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา

3. ร่างแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามประกอบด้วยเนื้อหาหลัก 5 เรื่อง คือ ปัจจัยส่วนบุคคล แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน เจตคติต่อการเรียน พฤติกรรมการเรียน การปรับตัวของนักศึกษา ตลอดจนความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนของนักศึกษา ทั้งนี้แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของพัชฌณี ดวงเนตร (2550) และแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติและพฤติกรรมการเรียนของธัญกร คำแวง มาปรับปรุงและพัฒนาข้อคำถามใหม่ให้สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จากนั้นนำแบบสอบถามมาทำการตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งโดยพิจารณาความสมบูรณ์ของเนื้อหา และความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในแบบสอบถามให้ตรงกับเรื่องที่ต้องการจะวัดก่อนนำไปใช้
4. นำเสนอร่างแบบสอบถามที่สร้างแล้วต่อผู้ทรงคุณวุฒิโครงการวิจัยเพื่อพิจารณาความเหมาะสม และความสอดคล้องของแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย
5. ปรับปรุงแก้ไขร่างแบบสอบถามตามคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากแบบสอบถามด้วยวิธีแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างในชั้นเรียนแต่ละกลุ่มเรียน โดยมี 3 กลุ่ม คือ กลุ่ม 01 มีจำนวนตัวอย่าง 44 คน และกลุ่ม 02 มีจำนวนตัวอย่าง 44 คน และกลุ่ม 03 มีจำนวนตัวอย่าง 54 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 142 คน
2. การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการตอบคำถามลงในแบบสอบถาม และทำการชี้แจงด้วยวาจาเพื่อให้ นักศึกษามีความเข้าใจในแบบสอบถามที่ตรงกัน ทำให้การตอบแบบสอบถามเป็นไปด้วยความถูกต้องและครบถ้วน
3. ผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง
4. นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดจากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติทางสังคมศาสตร์สำหรับวินโดวส์ (Statistical Package for the Social Sciences : SPSS for Windows) ในการประมวลผลข้อมูล โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาวิเคราะห์โดยแสดงการวัดผลในรูปการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิเคราะห์โดยแสดงการวัดผลในรูปค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน พฤติกรรมการเรียน การปรับตัวของนักศึกษา ตลอดจนความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนของนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชากรณการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
4. หาตัวพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชากรณการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)
5. สร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชากรณการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในบทนี้จะเป็นการรายงานผลการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา
มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.1

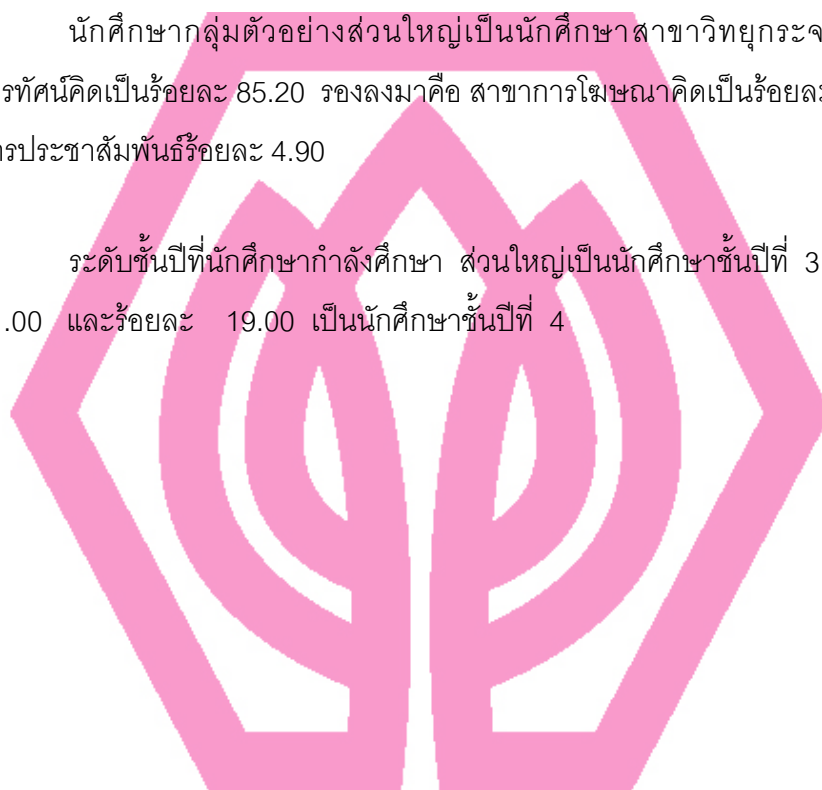
ตารางที่ 4.1 แสดง จำนวน ร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	75	52.80
หญิง	67	47.20
สาขาวิชา		
การโฆษณา	14	9.90
วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	121	85.20
การประชาสัมพันธ์	7	4.90
ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	-	-
ชั้นปีที่ 2	-	-
ชั้นปีที่ 3	115	81.00
ชั้นปีที่ 4	27	19.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ที่ตอบแบบสอบถามมีทั้งสิ้น 142 คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเป็นนักศึกษาชายร้อยละ 52.58 และนักศึกษาหญิงร้อยละ 47.20

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาสาขาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์คิดเป็นร้อยละ 85.20 รองลงมาคือ สาขาการโฆษณาคิดเป็นร้อยละ 9.90 และสาขาการประชาสัมพันธ์ร้อยละ 4.90

ระดับชั้นปีที่นักศึกษากำลังศึกษา ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 81.00 และร้อยละ 19.00 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการกลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการกลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ความหมาย (ระดับความคิดเห็น)
1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน	0.46	3.62	มาก
2. เจตคติต่อวิชาการกลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา	0.65	3.76	มาก
3. พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา	0.47	3.45	มาก
4. การปรับตัวของนักศึกษา	0.44	3.53	มาก
5. ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนของนักศึกษา	0.60	3.73	มาก
รวม	0.38	3.62	มาก

ตารางที่ 4.2 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการกลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยรวมทุกด้านของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62

เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการกลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุดคือ ปัจจัยในด้านเจตคติต่อวิชาการกลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.76 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรองลงมา คือความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนของนักศึกษา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน การปรับตัวของนักศึกษา พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 3.62 3.53 และ 3.45 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

จำนวน : ร้อยละ

ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ระดับความเห็น					\bar{x} S.D
	1	2	3	4	5	
1) ข้าพเจ้ามีความตั้งใจในการเรียนและอดทนในการทำงานทุกเรื่องของรายวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์	0 (0.00)	2 (1.40)	37 (26.10)	82 (57.70)	21 (14.80)	3.86 (0.67)
2) แม้ว่าเนื้อหาในรายวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา จะยาก แต่ข้าพเจ้าคิดเสมอว่า จะต้องพยายามทำความเข้าใจในเนื้อหาให้ได้ เพื่อผลการเรียนที่ดี	0 (0.00)	1 (0.70)	21 (14.80)	85 (59.90)	35 (24.60)	4.08 (0.65)
3) เมื่อข้าพเจ้าได้รับความล้มเหลวในการสอบหรือการทำรายงานกลุ่มในวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา ข้าพเจ้าจะพยายามเรียนและทำงานต่อไป	8 (5.60)	22 (15.50)	69 (48.60)	42 (29.60)	7 (0.70)	3.04 (0.84)
4) เมื่อข้าพเจ้าลงมือทำงานที่ได้รับมอบหมายใดๆ จากอาจารย์ ผู้สอนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาแล้ว ข้าพเจ้าจะทำให้เรียบร้อยก่อนแล้วจึงหยุดพัก หรือทำสิ่งอื่นต่อไป	0 (0.00)	10 (7.00)	70 (49.30)	52 (36.60)	10 (7.00)	3.44 (0.73)
5) เมื่ออาจารย์ยกย่องเพื่อนในห้องเรียนในวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาว่าเก่ง ข้าพเจ้ามักจะพยายามทำให้ได้ดังเพื่อน	4 (2.80)	12 (8.50)	29 (20.40)	47 (33.10)	50 (35.20)	3.89 (1.07)
6) ทุกครั้งที่ต้องส่งงานอาจารย์วิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา ข้าพเจ้ามักจะตั้งใจทำงานอย่างละเอียดรอบคอบเพื่อให้งานออกมาดีที่สุดแม้จะใช้เวลานานก็ตาม	0 (0.00)	7 (4.90)	41 (28.90)	69 (48.60)	25 (17.60)	3.79 (0.79)
7) เมื่ออาจารย์ตำหนิหรือวิจารณ์การบ้านที่ส่งบ่อยๆ ในวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาจะทำให้ข้าพเจ้ายังอยากทำหรือส่งงานในครั้งต่อไป	3 (2.10)	17 (12.00)	30 (21.10)	50 (35.20)	42 (29.60)	3.78 (1.07)
8) ข้าพเจ้าตั้งความหวังในผลการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาไว้ในระดับสูง	12 (8.50)	31 (21.80)	46 (32.40)	38 (26.80)	15 (10.60)	3.09 (1.12)
9) ข้าพเจ้ามักรู้สึกเสมอว่าอนาคตของตนเองขึ้นอยู่กับความสำเร็จในการเรียน	2 (1.40)	6 (4.20)	32 (22.50)	56 (39.40)	46 (32.40)	3.97 (0.92)
10) ข้าพเจ้าไม่รู้รู้สึกเบื่อและหยุดทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งในรายวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา	3 (2.10)	20 (14.10)	69 (48.60)	37 (26.10)	13 (9.20)	3.26 (0.89)
รวม	$\bar{x} = 3.62, S.D = 0.46$					

จากตารางที่ 4.3 พบว่าโดยรวมของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ทางด้านแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ในการเรียน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาในแต่ละข้อ แบ่ง ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีจำนวน 7 ข้อ และกลุ่มที่ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวน 3 ข้อ

โดยกลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก นักศึกษาเชื่อว่าผลการเรียนในการเรียน วิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาจะดีได้ หากนักศึกษามีความพยายามในการทำ ความเข้าใจเนื้อหาวิชาให้ได้ ซึ่งเป็นข้อที่นักศึกษาเห็นด้วยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 รองลงมา ได้แก่ ความรู้สึกที่นักศึกษามีความเชื่อในอนาคตของตนเองขึ้นอยู่กับความสำเร็จ ในการเรียน และความพยายามที่จะประสบความสำเร็จเมื่อเห็นอาจารย์ยกย่องเพื่อนใน ห้องเรียนในวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณามาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 3.89 ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.04 – 3.26 สำหรับข้อที่นักศึกษาเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ นักศึกษาจะพยายามเรียนและทำงาน ต่อไป แม้ว่านักศึกษาได้รับความล้มเหลวในการสอบหรือการทำรายงานกลุ่มในวิชากลยุทธ์ การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านเจตคติ

จำนวน : ร้อยละ

ปัจจัยด้านเจตคติ	ระดับความเห็น					\bar{x}
	1	2	3	4	5	S.D
1) ข้าพเจ้าเชื่อว่าวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อ โฆษณามีความสำคัญต่อการเรียนทางด้านนิเทศ ศาสตร์	1 (0.70)	8 (5.60)	76 (53.50)	56 (39.40)	1 (0.70)	4.68 (4.23)
2) การเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อ โฆษณา มีประโยชน์ต่อวิชาชีพของข้าพเจ้า อย่างมาก	0 (0.00)	1 (0.70)	26 (18.30)	73 (51.40)	42 (29.60)	4.10 (0.71)
3) ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อ และใช้สื่อโฆษณาทำความเข้าใจได้ยาก เป็น สาเหตุให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน	8 (5.60)	30 (21.10)	71 (50.00)	26 (18.30)	7 (4.90)	2.96 (0.91)
4) ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกและกระตือรือร้นที่จะเรียนเมื่อ ถึงชั่วโมงเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อ โฆษณา	0 (0.00)	4 (2.80)	58 (40.80)	68 (47.90)	12 (8.50)	3.62 (0.68)
5) ข้าพเจ้ารู้สึกว่าวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อ โฆษณา เป็นวิชาที่ทำให้เกิดความท้อแท้และ พัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	1 (0.70)	0 (0.00)	23 (16.20)	71 (50.00)	47 (33.10)	4.15 (0.73)
6) เมื่อเกิดปัญหาในการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือก ซื้อและใช้สื่อโฆษณาคงจะทำให้ข้าพเจ้าเกิด ความรู้สึกท้อแท้มาก	11 (7.70)	18 (12.70)	66 (46.50)	36 (25.40)	11 (11.00)	3.13 (0.99)
7) ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจในการเชื่อมโยงเนื้อหาวิชา ในแต่ละบทเรียนที่ต่อเนื่องกันได้เป็นอย่างดี	0 (0.00)	6 (4.20)	34 (23.90)	77 (54.20)	25 (17.60)	3.85 (0.75)
8) ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจที่ได้เรียนรู้เรื่องใหม่ๆ ใน วิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา	0 (0.00)	1 (0.70)	9 (6.30)	85 (59.90)	47 (33.10)	4.25 (0.60)
9) ข้าพเจ้าไม่มีความรู้สึกกังวลว่าวิชากลยุทธ์การ เลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาจะเป็นวิชาที่ทำให้ผล การเรียนต่ำลง	21 (14.80)	36 (25.40)	54 (38.00)	20 (14.10)	11 (7.70)	2.75 (1.11)
10) การเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อ โฆษณาคงทำให้รู้สึกง่วงและรอบรู้มากขึ้น	0 (0.00)	1 (0.70)	23 (16.20)	79 (55.60)	39 (27.50)	4.10 (0.68)
รวม			$\bar{x} = 3.76$			S.D = 0.65

จากตารางที่ 4.4 พบว่าโดยรวมของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ทางด้านเจตคติต่อวิชา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า เจตคติต่อวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อ โฆษณาของนักศึกษาในแต่ละข้อ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ใน ระดับมากที่สุด มีจำนวน 2 ข้อ กลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีจำนวน 5 ข้อ และกลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวน 3 ข้อ

เจตคติต่อวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา ที่เป็นกลุ่มที่มีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับมากที่สุด คือ นักศึกษาเชื่อว่าวิชานี้มีความสำคัญต่อการเรียนทางด้านนิเทศศาสตร์ และนักศึกษารู้สึกพึงพอใจที่ได้เรียนรู้เรื่องใหม่ๆ ในวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 และ 4.25 ตามลำดับ

เจตคติต่อวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา ที่เป็นกลุ่มที่มีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก คือ นักศึกษารู้สึกว่าวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา เป็นวิชาที่ทำให้เกิดความท้าทายและพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีประโยชน์ต่อวิชาชีพของ ข้าพเจ้าอย่างมาก และการเรียนวิชานี้ทำให้รู้สึกว่าฉลาดและรอบรู้มากขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ย ตามลำดับดังนี้ 4.15 4.10 และ 4.10

สำหรับเจตคติต่อวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา ที่เป็นกลุ่มที่มีระดับความ คิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.75 – 3.13 ข้อที่นักศึกษาเห็นด้วยน้อย ที่สุดคือ นักศึกษาไม่มีความรู้สึกกังวลว่าวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาจะเป็นวิชา ที่ทำให้ผลการเรียนต่ำลง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

จำนวน : ร้อยละ

ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียน	ระดับความเห็น					\bar{x}
	1	2	3	4	5	S.D
1) ข้าพเจ้าวางแผนการเรียนและศึกษาบทเรียนวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาไว้ล่วงหน้า	3 (2.10)	21 (14.80)	94 (66.20)	20 (14.10)	4 (2.80)	3.01 (0.70)
2) ข้าพเจ้าเข้าเรียนตรงเวลาหรือก่อนอาจารย์ผู้สอน อย่างสม่ำเสมอ	0 (0.00)	6 (4.20)	44 (31.10)	64 (45.10)	28 (19.70)	3.80 (0.80)
3) ข้าพเจ้าทำและส่งแบบฝึกหัดหรือการบ้านหรือ งานอื่นๆ ที่อาจารย์มอบหมาย ทันกำหนดและ ครบทุกครั้ง	0 (0.00)	7 (4.90)	40 (28.20)	51 (35.90)	44 (31.00)	3.93 (0.89)
4) ข้าพเจ้าทบทวนและหาความรู้เกี่ยวกับวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาเพิ่มเติมอย่าง สม่ำเสมอ	2 (1.40)	25 (17.60)	78 (54.90)	30 (21.10)	7 (4.90)	3.11 (0.80)
5) ข้าพเจ้ามักสอบถามอาจารย์ผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจ เนื้อหาวิชาเรียนหรือโจทย์แบบฝึกหัด หรือโจทย์ การบ้าน หรือหัวข้องานอื่นๆ ที่อาจารย์ มอบหมาย	10 (7.00)	26 (18.30)	54 (38.00)	37 (26.10)	15 (10.60)	3.15 (1.07)
6) ข้าพเจ้าตั้งใจฟังและจดเนื้อหาวิชาที่อาจารย์สอน ได้ครบ	1 (0.70)	10 (7.00)	26 (18.30)	64 (45.10)	41 (28.90)	3.94 (0.91)
7) ข้าพเจ้ามีการแลกเปลี่ยนความรู้และทบทวนวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณากับเพื่อน เสมอ	4 (2.80)	13 (9.20)	67 (47.20)	46 (32.40)	12 (8.50)	3.35 (0.88)
8) ข้าพเจ้าทำแบบฝึกหัดหรือการบ้านส่งอาจารย์ ด้วยตนเอง	5 (3.5)	9 (6.30)	43 (30.30)	58 (40.80)	27 (19.00)	3.65 (0.98)
9) ข้าพเจ้าเข้าเรียนเป็นประจำสม่ำเสมอ	3 (2.10)	9 (6.30)	31 (21.80)	47 (33.10)	52 (36.60)	3.96 (1.02)
10) ข้าพเจ้าจะทบทวนเนื้อหาบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ	23 (16.20)	45 (31.70)	49 (34.50)	20 (14.10)	5 (3.50)	2.57 (1.03)
รวม	$\bar{x} = 3.45$					S.D = 0.47

จากตารางที่ 4.5 พบว่าโดยรวมของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ทางด้านทางด้าน พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีจำนวน 5 ข้อ และกลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มี 5 ข้อ

โดยกลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ข้อที่นักศึกษาเห็นว่านักศึกษา ปฏิบัติมากที่สุด คือ การเข้าเรียนเป็นประจำสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 รองลงมา ได้แก่ การตั้งใจฟังและจดเนื้อหาวิชาที่อาจารย์สอนได้ครบถ้วน และการทำและส่งแบบฝึกหัด หรือการบ้านหรืองานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายทันกำหนดและครบทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 3.93 ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.57 – 3.35 สำหรับข้อที่นักศึกษาเห็นว่า นักศึกษาปฏิบัติน้อยที่สุด คือ การทบทวนเนื้อหาบทเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านการปรับตัวของนักศึกษา

จำนวน : ร้อยละ

ปัจจัยด้านการปรับตัวของนักศึกษา	ระดับความเห็น					\bar{x} S.D
	1	2	3	4	5	
1) การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ข้าพเจ้าต้อง กระตือรือร้นและรับผิดชอบมากขึ้น	0 (0.00)	1 (0.70)	11 (7.70)	64 (45.10)	66 (46.50)	4.37 (0.66)
2) ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ กับ เพื่อนๆ เมื่ออาจารย์มอบหมายให้ทำงานเป็นกลุ่ม	0 (0.00)	5 (3.50)	46 (32.40)	63 (44.40)	28 (19.70)	3.80 (0.79)
3) ในขณะที่เรียนข้าพเจ้าจดคำบรรยายและจับ ใจความหรือประเด็นสำคัญของเนื้อหาวิชาเรียน ได้ทัน	0 (0.00)	6 (4.20)	48 (33.80)	61 (43.00)	27 (19.00)	3.77 (0.81)
4) ข้าพเจ้าสามารถเข้าร่วมหรือทำกิจกรรมได้ทั้ง กลุ่มเพื่อนสนิทในชั้นเรียน และเพื่อนในชั้นเรียนที่ ไม่เคยรู้จัก	11 (7.70)	20 (14.10)	72 (50.70)	23 (16.20)	16 (11.30)	3.09 (1.03)
5) เมื่อเข้าเรียน ข้าพเจ้าไม่มีความรู้สึกเครียดและ ไม่ต้องการความช่วยเหลือในการปรับตัวเรื่องการ เรียน	8 (5.60)	18 (12.70)	45 (31.70)	51 (35.90)	20 (14.10)	3.40 (1.06)
6) ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าหรือขาดความเชื่อมั่นเมื่อ อาจารย์ให้ออกไปทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียนหรือถูก เลือกให้เป็นผู้ตอบคำถามในชั้นเรียน	10 (7.00)	23 (16.20)	63 (44.40)	27 (19.00)	19 (13.40)	3.15 (1.07)
7) ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานหรือชอบที่จะเข้าร่วม กิจกรรมของคณะและมหาวิทยาลัย	2 (1.40)	15 (10.60)	46 (32.40)	53 (37.30)	26 (18.30)	3.61 (0.95)
8) ในช่วงใกล้สอบข้าพเจ้ามักไม่มีความรู้สึกเครียด และวิตกกังวลจนนอนไม่หลับ	25 (17.60)	31 (21.80)	55 (38.70)	16 (11.30)	15 (10.60)	2.75 (1.19)
9) ข้าพเจ้าชอบพูดคุยและซักถามข้อสงสัยต่างๆ กับ อาจารย์ผู้สอน	4 (2.80)	40 (28.20)	64 (45.10)	26 (18.30)	8 (5.6)	2.96 (0.90)
10) ข้าพเจ้าต้องการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นทั้งทั้งด้าน สติปัญญา ความสามารถ ความถนัดในวิชาชีพ และบุคลิกภาพ	0 (0.00)	3 (2.10)	15 (10.60)	44 (31.00)	80 (56.30)	4.42 (0.77)
รวม	$\bar{x} = 3.53, S.D = 0.44$					

จากตารางที่ 4.6 พบว่าโดยรวมของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา กลยุทธ์การเลือกข้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ทางการปรับตัวของ นักศึกษา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า การปรับตัวของนักศึกษาในแต่ละข้อ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 2 ข้อ กลุ่มที่มีระดับ ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีจำนวน 5 ข้อและกลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปาน กลาง มีจำนวน 3 ข้อ

กลุ่มที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ นักศึกษากล้าแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ กับเพื่อนๆ เมื่ออาจารย์มอบหมายให้ทำงานเป็นกลุ่ม นักศึกษาสามารถจดคำบรรยายและจับ ใจความหรือประเด็นสำคัญของเนื้อหาวิชาเรียนได้ทัน นักศึกษารู้สึกสนุกสนานหรือชอบที่ จะเข้าร่วมกิจกรรมของคณะและมหาวิทยาลัย การเข้าเรียนไม่ทำให้นักศึกษารู้สึกเครียดและ ไม่ต้องการความช่วยเหลือในการปรับตัวเรื่องการเรียน ตลอดจนนักศึกษสามารถเข้าร่วม หรือทำกิจกรรมได้ทั้งกลุ่มเพื่อนสนิทในชั้นเรียน และเพื่อนในชั้นเรียนที่ไม่เคยรู้จัก โดยมี ค่าเฉลี่ย 3.80 3.77 3.61 3.40 และ 3.09 ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.75 – 3.15 ข้อที่นักศึกษาเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ นักศึกษาไม่มีความรู้สึกเครียดและวิตกกังวลจน นอนไม่หลับในช่วงใกล้สอบ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้าน
ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนของนักศึกษา

จำนวน : ร้อยละ

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนของ นักศึกษา	ระดับความเห็น					\bar{x} S.D
	1	2	3	4	5	
1) ข้าพเจ้าได้รับกำลังใจและความช่วยเหลือจากกลุ่ม เพื่อนทำให้ข้าพเจ้าสามารถเรียนวิชาการเลือกซื้อ และใช้สื่อโฆษณาได้ดี	3 (2.10)	9 (6.30)	32 (22.50)	71 (50.00)	27 (19.00)	3.77 (0.90)
2) ข้าพเจ้ารู้สึกว่เพื่อนๆ เข้าใจข้าพเจ้า เมื่อมีการทำ กิจกรรมในชั้นเรียน	2 (1.40)	11 (7.70)	40 (28.20)	52 (36.50)	37 (26.10)	3.78 (0.97)
3) ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจและกล้าถาม กล้าแสดงออกใน การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เมื่อได้เรียนร่วมกับเพื่อนๆ	2 (1.4)	11 (7.70)	70 (49.30)	48 (33.80)	11 (7.70)	3.39 (0.80)
4) เมื่อมีกิจกรรมที่ต้องทำเป็นกลุ่ม เพื่อนจะชวน ข้าพเจ้าเข้าร่วมกลุ่มเสมอ	1 (0.70)	7 (4.90)	43 (30.30)	55 (38.70)	36 (25.40)	3.83 (0.89)
5) ข้าพเจ้ามักให้ความช่วยเหลือเพื่อนๆ ในเรื่องการ เรียน	3 (2.1)	7 (4.90)	29 (20.40)	36 (25.40)	67 (47.20)	4.11 (1.03)
6) ข้าพเจ้าและเพื่อนๆ มักทบทวนเนื้อหาวิชาเรียน ก่อนสอบด้วยกัน	5 (3.50)	25 (17.60)	52 (36.60)	34 (23.90)	26 (18.30)	3.36 (1.08)
7) ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อนเป็นบุคคลสำคัญที่สุดในชีวิต การเรียนมหาวิทยาลัย	6 (4.20)	11 (7.70)	43 (30.30)	53 (37.30)	29 (20.40)	3.62 (1.03)
8) เพื่อนยินดีรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า	2 (1.40)	4 (2.80)	39 (27.50)	65 (45.80)	32 (22.50)	3.85 (0.85)
9) เพื่อนๆ ทำให้ข้าพเจ้าสามารถส่งงานหรือการบ้าน ครบทุกครั้ง	6 (4.20)	5 (3.50)	39 (27.50)	61 (43.00)	31 (21.80)	3.75 (0.98)
10) เมื่อมีปัญหาเรื่องการเรียน ข้าพเจ้ามักปรึกษากับ เพื่อนๆ	7 (4.90)	11 (7.7)	29 (20.40)	49 (34.50)	46 (32.40)	3.82 (1.12)
รวม	$\bar{x} = 3.73, S.D = 0.60$					

จากตารางที่ 4.7 พบว่าโดยรวมของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ทางด้านความสัมพันธ์ กับกลุ่มเพื่อนของนักศึกษา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเกี่ยวกับปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนของนักศึกษา แล้วพบว่า สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีจำนวน 8 ข้อ และกลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวน 2 ข้อ

โดยกลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เป็นข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ดังนี้คือ นักศึกษามักให้ความช่วยเหลือเพื่อนๆ ในเรื่องการเรียนรู้ ซึ่งเป็นข้อที่นักศึกษาเห็นด้วยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาเห็นว่า เพื่อนๆ ยินดีรับฟังความคิดเห็น และ นักศึกษาได้รับการชักชวนจากเพื่อนให้เข้าร่วมกิจกรรมที่ต้องทำเป็นกลุ่ม อยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และ 3.83 ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.36 – 3.39 สำหรับข้อที่นักศึกษาเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ การทบทวนเนื้อหาวิชาเรียนในช่วงก่อนสอบของนักศึกษากับเพื่อนๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36

4.2 การศึกษาค่าสัมประสิทธิ์สหความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา (ตัวแปรอิสระ : X)	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ตัวแปรตาม : Y)	
	Pearson Correlation	P-value
พื้นฐานความรู้เดิม (X_1)	.651*	.000
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน (X_2)	-.101	.231
เจตคติต่อวิชาทการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา (X_3)	-.072	.392
พฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษา (X_4)	.568*	.000
การปรับตัวของนักศึกษา (X_5)	.100	.236
ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนของนักศึกษา (X_6)	.144	.088

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม (X_1) และพฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษา (X_4) ซึ่งมีระดับความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร้อยละ 65.10 และ ร้อยละ 56.80 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หากนักศึกษามีความรู้พื้นฐานเดิมดี และมีพฤติกรรมกรเรียนที่ดี จะทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีด้วยเช่นกัน

ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มี 4 ปัจจัย ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน (X_2) เจตคติต่อวิชาทการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา (X_3) การปรับตัวของนักศึกษา (X_5) และความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนของนักศึกษา (X_6)

4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.3.1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) ในการเลือกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ตารางที่ 4.9 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) ในการเลือกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t-test	P-value
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่	10.810	7.999		1.351	.179
ความรู้พื้นฐานเดิม (X_1)	10.636	1.197	.531	8.885	.000
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2)	.441	1.932	.018	.228	.820
เจตคติต่อการเรียน (X_3)	-1.880	1.899	-.079	-.990	.324
พฤติกรรมการเรียน (X_4)	12.839	1.746	.446	7.353	.000
การปรับตัวของนักศึกษา (X_5)	-2.993	1.582	-.117	-1.892	.061
ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน (X_6)	-.218	1.090	-.012	-.200	.842
R = .768					
Multiple R ² = .590					
Standard Error of the Estimate = 7.09277					
Durbin-Watson = 1.016					
F = 32.334					

จากตารางที่ 4.9 เมื่อนำปัจจัยพยากรณ์ จากปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ พบว่า

สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ โดยปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ ร้อยละ 59 ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมดในรูปคะแนนมาตรฐาน ที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ได้ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม (X_1) และพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (X_4)

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

4.3.2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ในการเลือกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ตารางที่ 4.10 แสดงการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ในการเลือกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	R	F	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	P-value
			B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่			30.609	3.273		9.351	.000
ความรู้พื้นฐานเดิม (X_1)	.651	103.179	13.051	1.285	.651	10.158	.000
ค่าคงที่			-1.142	5.426		-.211	.834
ความรู้พื้นฐานเดิม (X_1)			10.501	1.175	.524	8.941	.000
พฤติกรรมกรรมการเรียน (X_4)	.755	92.167	11.588	1.688	.403	6.866	.000
ค่าคงที่			6.324	6.302		1.004	.317
ความรู้พื้นฐานเดิม (X_1)			10.757	1.163	.537	9.245	.000
พฤติกรรมกรรมการเรียน (X_4)			12.588	1.723	.437	7.308	.000
การปรับตัวของนักศึกษา (X_5)	.765	64.896	-3.318	1.481	-.129	-2.241	.027

จากตารางที่ 4.9 ผลวิเคราะห์ขั้นที่ 1 เพื่อใช้ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิม (X_1) พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ 0.651 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และเมื่อเพิ่มปัจจัยพยากรณ์ ทางด้านพฤติกรรมกรรมการเรียน (X_4) และ การปรับตัวของนักศึกษา (X_5) ในสมการขั้นที่ 2 และ 3 ตามลำดับ ปรากฏว่าสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเพิ่มขึ้น 0.755 และ 0.765 ตามลำดับ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชากลยุทธ์การเลือกซื้อ และใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ตารางที่ 4.11 แสดงการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชา กลยุทธ์
การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีปทุม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	P-value
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่	6.324	6.302		1.004	.317
ความรู้พื้นฐานเดิม (X_1)	10.757	1.163	.537	9.245	.000
พฤติกรรมกรเรียน (X_4)	12.588	1.723	.437	7.308	.000
การปรับตัวของนักศึกษา (X_5)	-3.318	1.481	-.129	-2.241	.027
R = .765					
Multiple R ² = .585					
Standard Error of the Estimate = .576					
Durbin-Watson = 1.012					
F = 64.896					

จากตารางที่ 4.11 พบว่าปัจจัยด้าน ความรู้พื้นฐานเดิม (X_1) พฤติกรรมกรเรียน (X_4) และการปรับตัวของนักศึกษา (X_5) สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม (Y) โดยค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรพยากรณ์หรือตัวแปรอิสระในรูปคะแนนดิบ (b) และในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ส่งผลต่อตัวแปรเกณฑ์หรือตัวแปรตาม ทั้งทางบวกและทางลบ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรเกณฑ์ (Y) และ ตัวแปรพยากรณ์ (X_1, X_4, X_5) เท่ากับ 0.765 และมีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์เท่ากับ 0.576 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรูปคะแนนดิบ มีดังนี้

$$Y' = 10.757 X_1 + 12.588 X_4 - 3.318 X_5$$

จากสมการถดถอยพหุคูณพบว่า หากนักศึกษามีคะแนนในด้านความรู้พื้นฐานเดิม (X_1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทการเลือกซื้อ และใช้สื่อโฆษณาเพิ่มขึ้น 10.757 หน่วย หากนักศึกษามีคะแนนด้านพฤติกรรมการเรียน (X_4) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทการเลือกซื้อ และใช้สื่อโฆษณาเพิ่มขึ้น 12.588 หน่วย และหากนักศึกษามีคะแนนด้านการปรับตัวของ นักศึกษา (X_5) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทการ เลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาลดลง 3.318 หน่วย

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรูปคะแนนมาตรฐาน มีดังนี้

$$Z'_Y = 0.537 Z_1 + 0.437 Z_4 - 0.129 Z_5$$

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทฤษฎี การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในนิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรีคณะนิเทศศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษา รหัสวิชา ADS329 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 142 คน โดยทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ จำแนกตามกลุ่มเรียนที่ลงทะเบียน และใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญเลือกตัวอย่างนักศึกษาจากกลุ่มเรียนที่ 1 จำนวน 44คน กลุ่มเรียนที่ 2 จำนวน 44คน และกลุ่มเรียนที่ 3 จำนวน 54 คน ตามลำดับ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งมีสาระครอบคลุมถึงปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในนิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาตามกรอบแนวคิดในการศึกษา ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน คือ 1) ข้อมูลส่วนบุคคล 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา มีลักษณะเป็นมาตราวัดระดับ 5 ระดับ และ 3) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการเรียนนิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา โดยเป็นคำถามแบบปลายเปิด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

การวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม และการหาค่าสัมประสิทธิ์ในการพยากรณ์ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression

Analysis) ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) และวิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อคัดเลือกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีที่สุด

5.1 สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง พบว่า
 - 1) เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเป็นนักศึกษาชายร้อยละ 52.58 และ นักศึกษาหญิงร้อยละ 47.20
 - 2) นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาสาขาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์คิดเป็นร้อยละ 85.20
 - 3) ระดับชั้นปีที่นักศึกษากำลังศึกษา ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 81.00 และส่วนที่เหลือเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4
2. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีดังนี้
 - 1) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม (X_1) และพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (X_4) ซึ่งมีระดับความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 65.10 และ ร้อยละ 56.80 ตามลำดับ
 - 2) ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มี 4 ปัจจัย ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน (X_2) เจตคติต่อวิชาการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา (X_3) การปรับตัวของนักศึกษา (X_5) และความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนของนักศึกษา (X_6)

3. การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อคัดเลือกปัจจัยที่ดีที่สุด พบว่ามีปัจจัยเพียง 3 ด้าน โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากไปน้อย คือ ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (X_4) ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิม (X_1) และปัจจัยด้านการปรับตัวของนักศึกษา (X_5) สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุมได้ร้อยละ 58.50 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ

สมการที่ใช้ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรูปคะแนนดิบ คือ

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = 10.757 X_1 + 12.588X_4 - 3.318 X_5$$

สมการที่ใช้ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Z'_y = 0.537 Z_1 + 0.437 Z_4 - 0.129 Z_5$$

5.2 การอภิปรายผล

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีประเด็นที่น่าจะนำมาอภิปรายดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก
2. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า
 - 1) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มีเพียง 2 ปัจจัย โดยเรียงลำดับระดับความสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม (X_1) โดยมีระดับความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร้อยละ 65.10 และ พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (X_4) โดยมีระดับความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร้อยละ 56.80
 - 1.1) ผลการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมของนักศึกษา (X_1) ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลเกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y) ซึ่งผลการเรียนที่ผ่านมาจะสามารถส่งเสริมการเรียนของนักศึกษาได้ในลักษณะการถ่ายโยงการเรียนรู้ ซึ่ง มาลี จุฑา (2542:142) กล่าวว่า การถ่ายโยงการเรียนรู้ มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของบุคคล เพราะว่าผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมมาสัมพันธ์กับความรู้ใหม่ได้ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้บทเรียนใหม่ได้รวดเร็วขึ้น โดยการถ่ายโยงการเรียนรู้ (Transfer of Learning) หมายถึง การนำผล

การเรียนรู้จากสถานการณ์หนึ่งไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับอีกสถานการณ์หนึ่ง

และในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผลการศึกษายังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dennis (อ้างใน ระเบียบวิธีวิจัย, 2549:13) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ทำให้นักศึกษาอินเดียอเมริกาออกจากมหาวิทยาลัยกลางคืน และการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย North Dakota ได้ผลการศึกษาในทำนองเดียวกัน คือ เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนระดับมหาวิทยาลัยได้ดี

ดังนั้นแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่ความรู้พื้นฐานเดิมมากมีแนวโน้มว่าจะสามารถทำความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนได้ดีกว่านักศึกษาที่ได้ความรู้พื้นฐานเดิมน้อยกว่า

- 1.2) ปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการกลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม คือ ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (X_4) นักศึกษาที่มีพฤติกรรมในการเรียนที่ดี จะส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ซึ่งพฤติกรรมการเรียนที่ดีสามารถเกิดได้จากการที่นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนนั่นเอง โดยการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลินเกริน (Lingren, 1969, อ้างถึงใน ชลิตา รัตตสาร, 2549) ซึ่งสำรวจพบว่า นักศึกษาที่ผลการเรียนดี มาจากนิสัยในการเรียนดี มีความสนใจในการเรียนเป็นส่วนใหญ่ และมาจากเขาวินิจฉัยเป็นส่วนใหญ่ อีกทั้งงานวิจัยของ ธีฎกร คำแวง (2552) ยังสนับสนุนว่า พฤติกรรมการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา แคลคูลัส 1 ของนักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตบัณฑิตศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

- 2) ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มี 4 ปัจจัย ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน (X_2) เจตคติต่อวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา (X_3) การปรับตัวของนักศึกษา (X_5) และความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนของนักศึกษา (X_6)
3. ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม คือ ความรู้พื้นฐานเดิม (X_1) พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (X_4) และการปรับตัวของนักศึกษา (X_5)

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = 10.757 X_1 + 12.588 X_4 - 3.318 X_5$$

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_Y = 0.537 Z_1 + 0.437 Z_4 - 0.129 Z_5$$

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้มีข้อเสนอแนะแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ 1) ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย 2) ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1. จากผลการศึกษาที่ทำให้ทราบว่า ผลการเรียนที่ผ่านมาของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสะท้อนว่านักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ที่ดีย่อมทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ ดังนั้น ควรมีแนวทางในการช่วยให้นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำให้ประสบผลสำเร็จในการเรียน โดยอาจจะมีการจัดชั่วโมงเรียนเพื่อทบทวน

ให้กับนักศึกษากลุ่มดังกล่าว หรือการแบ่งกลุ่มเรียนตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา

2. ผู้สอนควรตระหนักถึงความสำคัญของพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในชั้นเรียน เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลเท่านั้น แต่ต้องขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนจะต้องมีส่วนช่วยในการพัฒนานักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการเรียน ด้วยการให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับวิธีการเรียน การค้นคว้า ตลอดจนต้องติดตามผลการเรียนของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ ทั้งนี้เพื่อหาหนทางแก้ไขให้กับนักศึกษาในกลุ่มดังกล่าว

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการศึกษาค้นคว้าทำให้ทราบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนที่ดีเยี่ยมจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีตามไปด้วย ดังนั้นเพื่อเป็นช่วยเหลือนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ ในการศึกษาครั้งต่อไปจึงควรศึกษา ในเรื่องเกี่ยวกับ ความต้องการความช่วยเหลือด้านต่างๆ ของนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ หรือ การศึกษารูปแบบของการพัฒนาความสามารถทางการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ
2. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการเพิ่มปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ตัวอย่างเช่น คุณภาพการสอนของอาจารย์ผู้สอน สื่อการเรียนการสอน เป็นต้น

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามงานวิจัย เรื่อง
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ชื่อ.....รหัสนักศึกษา.....สาขาวิชา.....

- 1) แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชา กลยุทธ์การเลือกซื้อและสื่อโฆษณาของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม (บางเขน) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552
- 2) แบบสอบถามฉบับนี้เป็นเพียงการรวบรวมความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักศึกษาเพื่อนำ **ข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการเท่านั้น จึงไม่มีคำตอบใดเป็นคำตอบที่ถูกต้องหรือผิด ดังนั้นขอให้ นักศึกษาตอบแบบสอบถามตรงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด** คำตอบของนักศึกษาจะถือว่าเป็น ความลับและจะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อนักศึกษา

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ
อาจารย์ประพาฬรัตน์ อ่ำประเสริฐ
คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

แบบสอบถามฉบับนี้มี 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชากลยุทธ์ การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา
- ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความในช่องว่างที่กำหนดให้

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. ปัจจุบันนักศึกษากำลังศึกษาในสาขาวิชา

☐ 1) การโฆษณา	☐ 2) วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์
☐ 3) การประชาสัมพันธ์	☐ 4) อื่นๆ โปรดระบุ.....
3. ปัจจุบันนักศึกษากำลังศึกษาในชั้นปี

☐ 1) ชั้นปีที่ 1	☐ 2) ชั้นปีที่ 2
☐ 3) ชั้นปีที่ 3	☐ 4) ชั้นปีที่ 4
☐ 5) อื่นๆ โปรดระบุ.....	
4. เกรดเฉลี่ยสะสม (CGPA) ของนักศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คือ.....

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา

คำชี้แจง ให้นักศึกษาพิจารณาปัจจัยในด้านต่างๆ 5 ด้านต่อไปนี้ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความจริงของนักศึกษามากที่สุด

5	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมาก
3	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อย
1	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

<p style="text-align: center;">ปัจจัยด้านที่ 1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน</p> <p>▪ นักศึกษามีแรงจูงใจที่จะทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาอย่างไร</p>	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1) ข้าพเจ้ามีความตั้งใจในการเรียนและอดทนในการทำงานทุกเรื่องของรายวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์					
2) แม้ว่าเนื้อหาในรายวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา จะยาก แต่ข้าพเจ้าคิดเสมอว่า จะต้องพยายามทำความเข้าใจในเนื้อหาให้ได้ เพื่อผลการเรียนที่ดี					
3) เมื่อข้าพเจ้าได้รับความล้มเหลวในผลการสอบหรือการทำรายงานกลุ่มในวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา มักจะเกิดความท้อถอยและหมดความพยายามเรียนและทำงานต่อไป					
4) เมื่อข้าพเจ้าลงมือทำงานที่ได้รับมอบหมายใดๆ จากอาจารย์ผู้สอนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาแล้ว ข้าพเจ้าจะทำให้เรียบร้อยก่อนแล้วจึงหยุดพัก หรือทำสิ่งอื่นต่อไป					
5) เมื่ออาจารย์ยกย่องเพื่อนในห้องเรียนในวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาว่าเก่ง ข้าพเจ้ามักจะท้อแท้ที่จะพยายามทำให้ได้ดังเพื่อน					
6) ทุกครั้งที่ต้องส่งงานอาจารย์วิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา ข้าพเจ้ามักจะตั้งใจทำงานอย่างระเอียดรอบคอบเพื่อให้งานออกมาดีที่สุดแม้จะใช้เวลานานก็ตาม					
7) เมื่ออาจารย์ตำหนิหรือวิจารณ์การบ้านที่ส่งบ่อยๆ ในวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาจะทำให้ข้าพเจ้าไม่อยากทำหรือหลีกเลี่ยงการส่งงานในครั้งต่อไป					
8) ข้าพเจ้าตั้งความหวังในผลการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาไว้เพียงแคในระดับปานกลาง					
9) ข้าพเจ้ามักรู้สึกเสียดายขนาดของตนเองขึ้นอยู่กับความสำเร็จในการเรียน					
10) มีอยู่บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งในรายวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา แต่ทำไปไม่นานนัก ก็จะรู้สึกเบื่อและหยุดทำในที่สุด					

<p style="text-align: center;"><u>ปัจจัยด้านที่ 2 เจตคติต่อการเรียน</u></p> <p>■ นักศึกษามีเจตคติต่อวิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาอย่างไร</p>	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	5	4	3	2	1
1) ข้าพเจ้าเชื่อว่าวิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณามีความสำคัญต่อการเรียนทางด้านนิเทศศาสตร์					
2) การเรียนวิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา มีประโยชน์ต่ออาชีพของข้าพเจ้าอย่างมาก					
3) ข้าพเจ้ารู้สึกว่เนื้อหาวิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาทำความเข้าใจได้ยาก เป็นสาเหตุให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน					
4) ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกและกระตือรือร้นที่จะเรียนเมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา					
5) ข้าพเจ้ารู้สึกว่าวิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา เป็นวิชาที่ทำให้เกิดความท้าทายและพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
6) เมื่อเกิดปัญหาในการเรียนวิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาคจะทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกท้อแท้มาก					
7) ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจที่ในการเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาในแต่ละบทเรียนที่ต่อเนื่องกันได้เป็นอย่างดี					
8) ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจที่ได้เรียนรู้เรื่องใหม่ๆ ในวิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา					
9) ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลว่าวิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาคจะเป็นวิชาที่ทำให้ผลการเรียนต่ำลง					
10) การเรียนวิชาทฤษฎีการเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาทำให้รู้สึกว่าคุณค่าและรอบรู้มากขึ้น					

<p style="text-align: center;">ปัจจัยด้านที่ 3 พฤติกรรมในการเรียน</p> <p>■ ในการเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณา ท่านมีพฤติกรรมในเรื่องต่างๆ ต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด</p>	ทำเป็นประจำ	ทำบ่อยครั้ง	ทำเป็นบางครั้ง	นานๆทำครั้ง	ไม่เคยทำเลย
	5	4	3	2	1
1) ข้าพเจ้าวางแผนการเรียนและศึกษาบทเรียนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาไว้ล่วงหน้า					
2) ข้าพเจ้าเข้าเรียนตรงเวลาหรือก่อนอาจารย์ผู้สอนอย่างสม่ำเสมอ					
3) ข้าพเจ้าทำและส่งแบบฝึกหัดหรือการบ้านหรืองานอื่นๆ ที่อาจารย์มอบหมาย ทันกำหนดและครบทุกครั้ง					
4) ข้าพเจ้าทบทวนและหาความรู้เกี่ยวกับวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ					
5) ข้าพเจ้ามักสอบถามอาจารย์ผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาเรียนหรือโจทย์แบบฝึกหัด หรือโจทย์การบ้านหรือหัวข้องานอื่นๆ ที่อาจารย์มอบหมาย					
6) ข้าพเจ้าตั้งใจฟังและจดเนื้อหาวิชาที่อาจารย์สอนได้ครบ					
7) ข้าพเจ้ามีการแลกเปลี่ยนความรู้และทบทวนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณากับเพื่อนเสมอ					
8) ข้าพเจ้ามักลอกแบบฝึกหัดหรือลอกการบ้านเพื่อนส่งอาจารย์เป็นประจำ					
9) ข้าพเจ้าไม่ชอบเข้าเรียนและขาดเรียนบ่อยครั้ง					
10) ข้าพเจ้าจะทบทวนเนื้อหาบทเรียนเฉพาะในช่วงเวลาใกล้สอบเท่านั้น					

<p style="text-align: center;"><u>ปัจจัยด้านที่ 4 การปรับตัวของนักศึกษา</u></p> <p>■ นักศึกษาปรับตัวเรื่องต่างๆ ต่อไปนี้ได้มากน้อยเพียงใด</p>	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1) การเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้ข้าพเจ้าต้องกระตือรือร้นและรับผิดชอบมากขึ้น					
2) ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ กับเพื่อนๆ เมื่ออาจารย์มอบหมายให้ทำงานเป็นกลุ่ม					
3) ในขณะที่เรียนข้าพเจ้าจดคำบรรยายและจับใจความหรือประเด็นสำคัญของเนื้อหาวิชาเรียนได้ทัน					
4) ข้าพเจ้าต้องการเข้าร่วมหรือทำกิจกรรมเฉพาะกลุ่มเพื่อนสนิทในชั้นเรียนเท่านั้น และไม่ต้องการร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในชั้นเรียนที่ไม่เคยรู้จัก					
5) ข้าพเจ้าเข้าเรียนด้วยความรู้สึกเครียดเสมอ และต้องการความช่วยเหลือในการปรับตัวเรื่องการเรียนรู้					
6) ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าหรือขาดความเชื่อมั่นเมื่ออาจารย์ให้ออกไปทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียนหรือถูกเลือกให้เป็นผู้ตอบคำถามในชั้นเรียน					
7) ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานหรือชอบที่จะเข้าร่วมกิจกรรมของคณะและมหาวิทยาลัย					
8) ในช่วงใกล้สอบข้าพเจ้ามักรู้สึกเครียดและวิตกกังวลจนนอนไม่หลับ					
9) ข้าพเจ้าชอบพูดคุยและซักถามข้อสงสัยต่างๆ กับอาจารย์ผู้สอน					
10) ข้าพเจ้าต้องการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นทั้งทั้งด้านสติปัญญา ความสามารถ ความถนัดในวิชาชีพและบุคลิกภาพ					

ปัจจัยด้านที่ 5 ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ■ กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อนักศึกษาในเรื่องต่างๆ ต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1) ข้าพเจ้าได้รับกำลังใจและความช่วยเหลือจากกลุ่มเพื่อน ทำให้ข้าพเจ้าสามารถเรียนวิชาการเลือกซื้อและใช้สื่อ โฆษณาได้ดี					
2) เมื่อมีการทำกิจกรรมในชั้นเรียน ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณ ไม่เข้าใจข้าพเจ้า					
3) ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจและกล้าถาม กล้าแสดงออกในการ มีส่วนร่วมในชั้นเรียน เมื่อได้เรียนร่วมกับเพื่อนๆ					
4) เมื่อมีกิจกรรมที่ต้องทำเป็นกลุ่ม เพื่อนจะชวนข้าพเจ้า เข้าร่วมกลุ่มเสมอ					
5) ข้าพเจ้าไม่ชอบให้เพื่อนๆ มาขอความช่วยเหลือเรื่อง การเรียน					
6) ข้าพเจ้าและเพื่อนๆ มักทบทวนเนื้อหาวิชาเรียนก่อน สอบด้วยกัน					
7) ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อนเป็นบุคคลสำคัญที่สุดในชีวิตการ เรียนมหาวิทยาลัย					
8) เพื่อนยินดีรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
9) เพื่อนๆ ทำให้ข้าพเจ้าสามารถส่งงานหรือการบ้านครบ ทุกครั้ง					
10) เมื่อมีปัญหาเรื่องการเรียน ข้าพเจ้ามักปรึกษากับเพื่อนๆ					

ตอนที่ 3 ให้นักศึกษาระบุปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุง/
พัฒนาการเรียนการสอนวิชากลยุทธ์การเลือกซื้อและใช้สื่อโฆษณาให้ดีขึ้น (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

ประวัติที่ปรึกษางานวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ประวัติผู้ทรงคุณวุฒิ
รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา สินทร์ตันศิริกุล

ที่อยู่	40 ซอยเพ็ญและเพื่อน ถนนประชาสงเคราะห์ ดินแดง กรุงเทพฯ 10400
ตำแหน่งปัจจุบัน	รองศาสตราจารย์ ดร.
ระดับการศึกษา	
ปริญญาตรี	ครุศาสตรบัณฑิต (ชีววิทยา - คณิตศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปริญญาโท	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การวัดและประเมินผลการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปริญญาเอก	การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ.2517-2520	โรงเรียนนนทรีวิทยา
พ.ศ.2521-2522	สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
พ.ศ.2522-ปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
หลักสูตรที่สอน	<ul style="list-style-type: none"> - หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตหลักสูตรและการสอน - หลักสูตรปริญญาโท - หลักสูตรปริญญาเอก
ผลงาน	<ul style="list-style-type: none"> - เอกสารการสอนเกี่ยวกับ สถิติวิจัยการศึกษาและประเมินผลการศึกษา - ประมวลสาระชุดวิชาเกี่ยวกับ การประเมินหลักสูตร การพัฒนาเครื่องมือการวิจัย การสังเคราะห์งานวิจัย
งานวิจัย	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี เพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา - การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมนักวิจัย - การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวประพาฬรัตน์ อ่ำประเสริฐ
วัน เดือน ปีเกิด	13 พฤศจิกายน 2507
สถานที่เกิด	พระนครศรีอยุธยา
ที่อยู่ปัจจุบัน	21,23 ซอยลาดพร้าว 63 แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร 10310
ตำแหน่งหน้าที่งานในปัจจุบัน	ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2530 ศิลปศาสตรบัณฑิต(รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2538 นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY